

கூவ பரிபாலன சபை வெளியீடு
ஆரம்பம்: விரோதி எண் 26 ஆம் ஏ
(1889)

பிரதி விலை: ரூ 10
செய்திந் தானாகம் பதிவு பெற்று

இந்துசாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 112

விலை வந்தும் ஆண்டுத் திங்கள் 21 ஆம் நாள்
(05-07-2001) ஆண்டு முறை

இதழ்: 03

தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள்

வெள்ளிக்கிழமைகளில்

செயற்படக்கூடாது

மக்கள் கோரிக்கை வஹவடைக்கிறது

நானைவர்கள் ஒழுக்கக்கல்வீயும், அறநெறிப் பயிர்ச்சும் பெறுதற்கும் ஆய வற்பாடு, ஆய சேவைகளில் செய்துகொண்டு வரும் நிலையங்களை வெள்ளிக்கிழமைகளில் மூடிவிட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வழுப்பெற்று வருகிறது. சௌ பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் தனியார் கல்வி நிலையங்களை வெள்ளிக்கிழமைகளில் மூடிவிடுமாறு பணிப்புரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டுப்பாடு எதுவுமின்றித் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் வாரம் முழுவதும் இயங்க அனுமதிக்கப்படுவதால் ஏற்படுகின்ற பாதகமான விளைவுகளைப் பற்றிக் கல்வியியலாளர்களும், சமூகவியலாளர்களும், உள்நல்வியலாளர்களும், ஆன்மீகவாதிகளும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ளனர்.

கல்வி வர்த்தக மயப்படுத்தப்பட்டு விட்டதாலும் —

வாரத்தில் ஏழூநாட்களும் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் இயக்குவதாலும் —

போட்டிப் பரீட்சைகளில் உயர்புள்ளி பெறுவது கல்வியின் குறிக்கோளாக முன்னிலைப் படுத்தப்பட்டு,

— ஒழுக்கம், மனித விழுமியங்கள், பண்பாடு, அறவாழ்வு பற்றிய சிந்த

னைகள் பின்தன்னப்பட்டு விட்டதாலும் —

- ஒழுக்கம் குன்றிய
- மனித விழுமியங்களை உதாசினம் செய்கின்ற
- அறநெறியில் அக்கறையற்ற
- இவற்றிற்கு அடிப்படையாக அமைந்த சமய வாழ்வுப் பயிற்சியற்ற

இ ஒள்ஞர் சமுதாயமொன்று உருவாகி வருவதையிட்டு இன்று சமுதாயத் தலைவர்கள் பெரிதும் கவலை கொண்டுள்ளனர்.

மாணவர்கள் குறிப்புப் புத்தகங்களில் பாடசாலையிலும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலும் தமது பகற்பொழுது முழுவதையும் வாரத்தில் ஏழாணுமே செலவிடுவதால், அவர்களுக்கு அறநெறி, மனித விழுமியங்கள் ஒழுக்கம் பற்றிப் போதித்து ஆயவழிபாடு, ஆய சேவை மூலம் அவர்களது மனங்களைப் பண்படுத்தி, சமய, சமூகவுணர்வுள் நற்பிரசை

ளாக அவர்களை உருவாக்க முடியாத வொரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்விபரீதப் போக்கைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக மாணவர்கள் வாரத்தில் ஒரு நாள் - வெள்ளிக்கிழமை - மாலைப்பொழுதையாவது ஆயப்பகனுக்குச் செல்வதற்கு ஏதுவாகத் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் மூடப்பட வேண்டுமென்று மக்கள் கோரி வருகின்றனர்.

மக்களின் வற்புறுத்தல் காரணமாக வளிகாமம் மேற்கு, வளிகாமம் வடக்கு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் இயக்கும் தனிபார் கல்வி நிலையங்களை வெள்ளிக்கிழமைகளில் மூடிவிடுமாறு அவ்வப் பிரதேச செயலர்கள் பணிப்புரை விடுத்திருப்பதாகச் செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன ஏனைய பிரதேச செயலர் பிரிவுகளிலும் இவ்வாராண உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென அவ்வப்பிரதேச மக்கள் வலியுறுத்திவருகின்றனர்.

**ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை
சௌம் வளர்த்த சான்ஹோர்கள் - (10):**

சைவப்பெரியார் புலோலியுர் சிவபாதசுந்தரனார்

சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் கல்விக்கும் சைவசமயத்திற்கும் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. நாவலர் பெருமான் விட்டுச்சென்ற பணிகளை அவர் அடிமொற்றித் தொடரச் சிவபெருமானது கருணையால் எம்மிடையே தோன்றியவொரு மகான் சிவபாதசுந்தரனார். சைவ நைட்டங்க ஒழுக்கமும் விரத அனுட்டானமும் பூண்டு ஒழுகி சன்மார்க்க நெறிக்கு ஒரு அணிகலனாக விளங்கி வாழ்ந்து காட்டியவர் அவர்.

பிரப்பும் கல்வியுர்:

சைவப்பெரியார் அவர்கள் புலோலி கிழக்கில் தமிழ்ப்புலமையாளர் பலரைக் கொண்டதும் சைவவாழ்க்கை நெறியைக் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றி வந்ததுமான ஒரு குடும்பத் தில் 1878 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பதினேழாம் திகதி பிறந்தார். அதனால் சிறுவயதிலேயே தமிழ்மொழி யையும், இலக்கியத்தையும், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் புலமை மிக சைவாசிரியர்களிடம் விட்டிலேயே கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். இவரது தந்தையின் சகோதரியும் இல்லறம் புகாது தவவாழ்வு வாழ்ந்தவருமாகிய பார்வதிப்பின்னள் அம்மையாரே பெரியாரின் நான்கு. இவ்வம்மையாரும் தந்தையாரான திரு. சுப்பிரமணியபின்னளையும் அவரது சகோதரர் வடமொழிப் பேராசிரியர் கணபதிப்பின்னளையும் பெரும் புலமை படைத்தவர்கள்.

திருவன்நத்புரம் மகாராஜாக் கல்லூரியில் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராக விருந்த தமது மூத்த சிறிய தந்தையாராகிய பேராசிரியர் கணபதிப்பின்

ளையிடம் வட மொழியைக் கற்றுக் கொண்ட சிவபாதசுந்தரனார் மகாராஜா கல்லூரியில் கலை முதல் வருடத் தேர்வுகள் சித்திபெற்ற பின் திருச்சி செயின்ற ஜோசப் கல்லூரியில் கணிதம், தர்க்கம் ஆகியன கற்று சென்னைப் பல்கலைக்கழக பி. ஏ. பட்டதாரியானார்.

இச்சுந்தரப்பத்தில் சிவபாதசுந்தரனாரின் ஞானக்குருவும் மாமியாருமாகிய பார்வதிப்பின்னள் அம்மையாரிடம் கல்லூரிக்கற்றுத் தேர்ந்த அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வேறு சில ரது பெயர்களையும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகவிருக்கலாம். சைவப்பெரியாரின் மருமகன்மார்களான

கல்வியுர் பணி:

இருபது வயதில் பட்டதாரியாக யாழ்ப்பானம் திரும்பிய பெரியார் பருத்தித்துறையில் தமது மாமனாரது வேலாயுதம் பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும்பின்திருகோணமலைசெயின்ற ஜோசப் கல்லூரியில் சிறிது காலம் அதிபராகவும் கடமையாற்றினார். சுளிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியை அதன் ஸ்தாபிகர் அமரர் C. M. செல்லப்பா அவர்கள் ஆரம்பித்த போது அதன் முதல் உப அதிபராகத் திரு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இடையில் ஒரு சில வருடங்கள் கல்லூரியின் அப்போதைய அதிபர் சிமோல் என்பவருடன் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக விக்ரோறியாக் கல்லூரியைவிட்டுவிலகி விருந்தபோதும் 1924 ஆம் ஆண்டில் அதன் அதிபராக மீண்டும் இணைந்து அதன் பெருவளர்ச்சிக்கு 1933 ஆம் ஆண்டில் இளைப்பாறும்வரை பெரும்பணியாற்றினார்.

விக்ரோறியாக் கல்லூரியிலிருந்து விலகியிருந்த காலத்தில், மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் சிறிது காலமும் கொழும்பு சோச்சிக்கடையில் சேர்பொன். இராமநாதன் நிறுவிய பொன் னட்பலம் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராகச் சிறிது காலமும் வேலாயுதம் பாடசாலையில் திரும்பவும் சிறிது காலமும் கடமையாற்றினார்.

கொழும்பில் கொச்சிக்கடை பொன்னம்பலம் பாடசாலையில் குறுகிய காலமே சேவயாற்றிய போதி வீழ்தல், அது சிவபாதசுந்தரனாரின் குணாதிசயங்களாகச் சேர். பொன்.

(3ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவப்பெரியார் நினைவநாள்:

ஆடி அத்தம் (26-07-2001)

அமரர் பண்டிதர் திருஞானசம்பந்தர் (பலவருடகாலம் இந்துசாதனாப் பத்திராதிபராகவும் யாழ். இந்துக்கல்லூரியிலிருந்து விளக்கியில் விளக்கிய வர்கள்), அமரர் பண்டிதர் மகாவிங்கசிவம் (கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி முன்னாள் விரிவுரையாளர்) ஆகியோரும் அவரது பேர்த்திகளான பண்டிதை பாலாப்பிகை (பிரபல நியாயதுறைத்தரராகவும் மாவட்ட நீதிபதியாகவும் விளங்கிய அமரர் திரு. தனபாலசிங்கம் அவர்களின் துணையார்), பண்டிதை பத்மாசனி (திருமதிடாக்டர் ராஜேந்திரம்) ஆகியோரும் பார்வதிப்பின்னள் அம்மையாரிடம் தமிழும் சமயமும் கற்ற இதர மாணவர்களாவர்.

சைவசமயம் பெருநாள்கள்

(ஆணிப் பூரணை முதல் ஆடி பூரணை வரை)

ஆணி 21 வ (05-07-2001)	வியாழன்	பூரணை விரதம்
25 வ (09-07-2001)	திங்கள்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
32 வ (16-07-2001)	திங்கள்	கார்த்திகை விரதம்
ஆடி 01 வ (17-07-2001)	செவ்வாய்	ஆடிப்பிறப்பு
02 வ (18-07-2001)	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
04 வ (20-07-2001)	வெள்ளி	ஆடி அமாவாசை விரதம்
09 வ (25-07-2001)	புதன்	சதுர்த்தி விரதம், ஆடிப்பூரம்
10 வ (26-07-2001)	வியாழன்	ஷஷ்டி விரதம்
12 வ (28-07-2001)	சனி	சுந்தரமூர்த்திநாயனார் குருபுதை
16 வ (01-08-2001)	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
18 வ (03-08-2001)	வெள்ளி	பூரணை விரதம்

சைவப்பெரியார் புலோலியூர் சிவபாதசுந்தரனார்

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இராமநாதன் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்து, இருவருக்கு மிடையே நெருங்கிய நட்பாகப் பழுத்து ஒரு தன்மைத்தான் இரு ஆக்மாக்களின் ஐக்கியமாகப் பரிணமித்தது

சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்கள் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை ஸ்தாபித்தபோது, அதன் முதல் துணை அதிபராக சைவப் பெரியாரையே தேர்ந்தெடுத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பானத்தில் மற்ற மூரார் இந்துக் கல்லூரி அமையவேண்டுமென்று சேர், பொன். இராமநாதனுக்கு எடுத்துச்சொன்னவரும் அவரே. சேர். பொன். இராமநாதனுடனும் “இந்தபோட்” இராஜரத்தினத்துடனும் இணைந்து சைவத்தியாவிருத்திச் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட உறுதுணையாக விருந்தவர் சைவத்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த காலத்தில் அதனை விரிவுபடுத்தவும் பலப்படுத்தவும் பெரும்யற்சியெடுத்தார்.

கணிதத்திலும் தர்க்கத்திலும் B A பட்டம் பெற்றவராகவிருந்த போதிலும் உயர்தரப்பாடசாலைப் பாடவிதானத்திலுள்ள எந்தப் பாடத்தையும் திறமையாகவும் எதுவித கஸ்டருமின்றிப் போதிக்கும் திறமையைச் சிவபாதசுந்தரனார் கொண்டிருந்தார்.

மாணவர்களது ஒழுக்கம், பழக்கவழக்கம், பண்பாடு பற்றி மிகவும் அக்கறை கொண்டவராகவும் கண்டிப்பானவராகவும் நடந்து கொண்டதால் மாணவருக்கு அவரிடம் பயமிருந்தது. அப்பயம் வெறுப்பாலான பயமாக வன்றி மரியாதையினால் ஏற்பட்ட பயமாகவே இருந்தது. விக்ரோநியாக் கல்லூரியில் ஒரு சில மாணவருக்கே அவரது பெயர் தெரிந்திருந்தது. அவர் ‘B A மாஸ்ரர்’ எனவே அழைக்கப்பட்டார். அச்சமயம் கல் ஊரியில் அவரொருவரே பட்டம் பெற்றவராக இருந்ததாலேயே அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டார். மாணவர்களிடம் இருந்த மரியாதையைவிட அதிகமான மரியாதையை அவர் மாணவர்களது பெற்றோரிடம் பெற்றிருந்தார்.

தனது கல்விப் பணியின் பெரும்பகுதியைச் சுனிபுரம் விக்ரோநியாக் கல்லூரியை மையமாகக் கொண்டே ஆற்றியதால், வலிகாமம் மேற்ற மக்கள் அவரை மிக உண்ணத் தான்த்தில் வைத்துப் பதித்து போற்றினர். வலிகாமம் மேற்கில் பல புதிய சைவபாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட அவர்காரணமாகவிருந்தார். அவரது முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதற்பாடசாலை மூனாம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையாகும்.

சைவப்பெரியாரது புலமையும் செயற்றிற்றனும் அக்காலத்தில் கல்வி மாதிபராகவிருந்த அமரர் எச். எஸ் பெரேரா அவர்களால் பெரிதும் மெச்சிப் போற்றப்பட்டது “கற்பித்தல் முறைகள்” “தர்க்க சால்திரம்” ஆகியவற்றில் நான்கு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

1939 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட கல்வி விசேஷ ஆணைக்குழுவிலும் தொடர்ந்து கல்விச்சபையிலும் அங்கத்தவராக அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட பக்கம் பார்க்க

வலம் வந்து வணங்க இடாபோம்

பல்லவி

எந்தாரும் நல்லுரை வலம் வந்து வணங்கினால் இடர்களெல்லாம் போலே.

அனுபவஸ்வி

அந்தாளில் ஆசான் அநுந்தவர் செய்த இடம் அதுவாதலாலே அந்தயை மெத்த உண்டு.

சரணங்கள்

வேதாந்த சீதாந்தம் கற்றனவிலென்ன
வேடுக்கைக் கதைகள் பேசினாலென்ன
வத்யில் வந்தொருக்கால் விழுந்து குமிட்டால்
வில்லங்கமெல்லாம் இல்லாமற் போலே.

சந்தியம் பொறுமை சாந்தம் அடக்கம்
நந்தியா நந்தியந் தெரியும் நினை
நந்திசெய் உத்தமர் பரவும் நல்லூரில்
நந்தியம் வந்து பார்த்தால் முத்த ந்திசெய்.

— நற்சிந்தனை

★ நல்லைப் பெருவிழா ★

ஆடி 09	25-07-2001	புதன்	கொடியேற்றம்
18	03-08-2001	வெள்ளி	மஞ்சம்
27	12-08-2001	ஞாயிறு	கார்த்திகை உற்சவம்
28	13-08-2001	திங்கள்	சந்தான கோபாலர் உற்சவம். மாலை கைலாச வாகனம்
29	14-08-2001	செவ்வாய்	கஜவல்லி மகாவஸ்வி உற்சவம். மாலை வேல் விமானம்
30	15-08-2001	புதன்	தெண்டாயுதபாணி உற்சவம்
31	16-08-2001	வியாழன்	சப்பரம்
ஆவணி	01	17-08-2001	வெள்ளி
	02	18-08-2001	சனி
	03	19-08-2001	ஞாயிறு
	04	20-08-2001	திங்கள்
			தேர்
			தீர்த்தம்
			பூங்காவனம்
			வைரவர் உற்சவம்

சைவப்பெரியார் புலோலியூர் சிவபாதசுந்தரனார்

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பட்டவை அவர் ஒரு பெருங்கல்வி மாணாகக் கருதப்பட்டதைக் குறித்து நிற்பன.

சமயப்பணி:

சைவப்பெரியாரது கல்விப்பணி மிக உண்ணமானதும் நினைவிற் கொள்ளவேண்டியதுமாகும். எனினும் அவர் சைவசமயத்திற் கொண்ட பக்தியும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு அவர் தம் முழுமையாக அர்ப்பணி து ஆற்றிய தன்ன லம்ர சைவயும் அவரது ஆழந்த சைவப்புலமையும் ஒரு தவசிரேட்டராக வாழ்ந்த சைவ வாழ்வுமே அவரை வணக்கத்திற்குரிய ஒரு பெருமகனாக சைவசமயகளாகிய எம்மிடையே வாழ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

1949 ஆம் ஆண்டு இந்து அறநிலையங்கள் பற்றி விசாரணை செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குமுலில் தலைவராகவிருந்த முன்னாள் வட்டுக்கோட்டைப் பாரா ஞமன்றப் பிரதிநிதி திரு. கே.கனக ரத்தினமவர்கள் அச்சமயம் சைவப்பெரியார் பற்றி நிலவிய ஏகோபித்து கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் சைவப்பெரியாரை “சைவசமய விவகாரங்களில் தர்க்கிப்பதற்கு அப்பாறப்பட்ட அங்கீகாரம் பெற்றவொரு அதிகாரி (Undisputed and accredited authority on Shaiva Religion)”, என இந்துசாதன ஆங்கிலப்பதிப்பில் (Hindi Organ) எழுதிய கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 1949 இல் விசாரணைகளை மேற்கொண்ட இல் அறநிலை ஆணைக்கும் அதன் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட பக்கங்

களைக் கொண்ட அறிக்கையின் முடிவுரையில் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனாரின் கருத்துக்களுக்குப் பெருமதிப் பளித்து பிரத்தியேகமானதொரு சிறப்பு நிலை கொடுத்திருந்தது. அறிக்கையின் முடிவுரையில் அவர் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள சில பகுதிகள் வருமாறு:

“திரு. சிவபாதசுந்தரத்திற்கு இவ்விற்கையில் நாம் ஒரு குறிப்பான ஸ்தானம் வழங்குவதையிட்டு எமக்குமுன் சாட்சியமளித்தவர்களும் மகஜர்கள் அனுப்பியவர்களும் எம்மை மனி பபர் என்று நம்புகிறோம். இன்றைய யாழிப்பானச் சைவ சமுதாயத்தில் கணிப்புக்குரியவர். இவர் என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. தாம் சிறந்ததெனக் காணும் முறையில் இந்து சமயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அவாவினால் உந்தப் பெற்றே அவர் கருமம் ஆற்றினார் என்பதை நாம் கண்டோம் ..... இப்படியான ஒரு தனிப் பெருமை கொண்டுள்ளவர் என நாம் கருதிய படியால் தான் அவர் அளித்த சாட்சியத்திற்கு ..... வேண்டிய முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். ....

..... திரு. சிவபாதசுந்தரம் சமய விஷயமாக நன்று அறிந்தவர், இந்து சமுகத்துக்கு அவர் மகத்தான் தொண்டாற்றியிருக்கிறார்.”

நாடாஞ்சுமன்றப் பேச்சொன்றின் போது அப்போதைய உள்நாட்டலு வல்கள் அமைச்சர் திரு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களை “இந்துப் பொதுமக்களின் சிறந்த தலைவர்”, எனப் புகழாரம் சூட்டியிருந்தார்.

நாவலர் அடியோற்றிய பணி:

சைவசமயத்தை பாழ்ப்படுத்தி அழிவுக்கு வழிவகுத்துக் கொண்டிருந்தவை இரண்டு: ஒன்று நாடு அன்னியருக்கு அடிமைப்பட்டபின் இங்கு வந்து சேர்ந்த மிஷனரிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சைவசமய எதிர்ப்புப் பிரசாரம் மதமாற்ற முயற்சிகளும். மற்றையது சைவசமயத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களிடையே காணப்பட்ட அறியாமையும் அவ்வறியாமையின் விளைவான மூடநம்பிக்கைகளுமாகும். இவ்வாறான இக்கட்டான் காலகட்டத்திற்றான் நாவலர் பெருமான் தோன்றி சைவசமயத்தைக் காப்பாற்றத் தனது வாழ்வைப் பரித்தியாகம் செய்தார். சைவசமயத்தை இழித்துப் பிரசாரம் செய்தவர்களின் வராயை அடக்கனார். அறியாமையின் விளைகளைத் திருத்த எவரும் இலகுவில் வாசித்து விளங்கக்கூடிய சமய நூல்களைத் தமிழில் எழுதினார். பிரசங்கங்கள் செய்தார். இதனால் சைவசமயத்தை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்து இருக்கொடுக்கும் முற்றாக அழிக்கப்படாவிட்டனாலும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. நாவலர் விட்டுச் சென்ற பணியைத் தனது தோள்களால் தாங்கிக் கொண்டவராகச் செயற்பட்டமையாலேயே சைவப்பெரியார் அவர்கள் நாவலரின் பின் யாழிப்பானத்து சைவமக்களின் ஒப்புயர்வற்ற தலைவராக மதிக்கப்பட்டார். நாவலர் என்றால் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரையே நாம் கருதுவது போல் சைவப்பெரியார் என்றால் அது சிவபாதசுந்தரனாரையே கூட்டி நிற்கிறது. (அடுத்த இதழில்தொடரும்)

மாவைப்பதிக் கந்தவேளே காட்சிதந்து அருள்புரிகுவாய்

“சர்மேவு நவந்தன சிங்கார நோலமிகு
செம்பொனின் மகுட முடியும்
தல்விய குணங்கவோர் ஆறுமாய் வற்ற
செய்யறக மூவின்மூடு,
ஏர்மேவு நெயலர் மாலையொடு செச்சையலர்
இளையை புரங்கார்பும்,
எறின்மேவு மகநேர கந்போல நலவற்ற
இணையிலாப் புயமிராறு,
கார்மேவு கடலிலெழும் அலாபோல யயில்வஞ
கனகமய மேனியோடு
கவின்மேவும் ஆண்டலைக்கநாடியும் வேற்படையுமாய்க்
காட்சிதந் தஞ்செடிருவாய்,
பார்மேவு பல்லுயிர்க் குயிராக் நிறைக்கீற
பார்மே சுரவடிவமே!
பாவலா தேவந்தங் காவலா! மாவையும்
பந்தில்வதி கந்தவேளே!”

— கன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்

மாவைக்கந்தன டோர்சுவ காலம்: 26-06-2001 முதல் 21-07-2001 வரை

சைவபரிபாலன சபை

தேசியம் வளர்ச்சியும் மணிகஞம் - 10

(புத்தகம் 112, இதழ் 2 இன் தொடர்ச்சி)

- 15) திரு. வே. முதலியார் முத்துவேலுப்பிள்ளை
- 16) திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை, OBE, சிறாப்பர்
- 17) திரு. த. சண்முகபிள்ளை, தாவுடி
- 18) திரு. கணக்கப்பைப்பிள்ளை, நியாயதுரந்தரர்
- 19) திரு. அரு. சபாபதி பிள்ளை, கொக்குவில்
- 20) திரு. ம. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, புலோவி
- 21) திரு. ஆ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, வண்ணார் பண்ணை
- 22) திரு. செ. மயில்வாகன வைத் தியர்.
- 23) திரு. ச. சபாரத தினம் பிள்ளை
- 24) திரு. பே. இலங்கைநாயக முதலியார்
- 25) பண்டிதர் ச. சுவப்பிரகாச பிள்ளை, நீர்வேலி
- 26) திரு. த. சுவப்பிரகாச பிள்ளை, வைத்தியர்
- 27) திரு. அ. முதலியார் மயில்வாகனபிள்ளை, கோப்பாய்
- 28) திரு. ச. கனகரத்தின முதலியார், சுழிபுரம்
- 29) திரு. கு. செல்வநாயகம் பிள்ளை, வண்ணை
- 30) திரு. இ. மயில்வாகன பிள்ளை, வண்ணை
- 31) திரு. சி. சின்னையா பிள்ளை, வண்ணை
- 32) திரு. ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளை, தொல்புரம்
- 33) திரு. மு. வைத்தியலிங்க பிள்ளை, வட்டுக்கோட்டை
- 34) திரு. சுவசிதம்பர முதலியார் (மணியகாரர்)
- 35) திரு. கதிரித்தம்ரி முதலியார்
- 36) திரு. சரவணமுத்து முதலியார்

ஆகிய முப்பத்தாறு பேரையும் உடையதாக இப்போது நியமிக்கப்படவேண்டும்."

முன்மொழிந்தவர்:
திரு. த. சுவப்பிரகாசபிள்ளை
வழிமொழிந்தவர்:
திரு. தா. இராமவிங்கபிள்ளை

7. "இந்த அதிகார சபையார் கூடி நிருவாகசபையைத் தேர்ந்தெடுக்குமளவும் திரு. தா. செல்லப்பாபிள்ளை அவர்கள் (தலைவராகவும்), திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை (உபதலைவராகவும்), திரு. வி. காசிப்பிள்ளை (செயலாளராகவும்), திரு. த. கைலாசபிள்ளை (உபசெயலாளராகவும்), திரு. சித. மு. பசுபதிச்செட்டியார் (பொருளாளராகவும்) திரு. இ. இருகநாத முதலியார், திரு. அரு. சபாபதிப்பிள்ளை, திரு. அ. மயில்வாகனபிள்ளை, திரு. த. சுவப்பிரகாசபிள்ளை, திரு. வே. முதலியார் முத்துவேற்பிள்ளை, திரு. அ. கணக்கபைப்பிள்ளை, திரு. ச. சண்முகபிள்ளை, திரு. சி. சின்னையாபிள்ளை என்னும் பண்ணிருவரும் நிருவாகசபையாக நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்."

முன்மொழிந்தவர்:
திரு. வே. முதலியார் முத்துவேற்பிள்ளை
வழிமொழிந்தவர்:
திரு. ச. கனகரத்தின முதலியார்

பொன் இராமநாதனுங்கு நடந்த உபாயம்:

மகாசபைக் கூட்டம் நடந்த இரு தினங்களின் பின் சைவபரிபாலன சபையார் திரு. பொன்னம்பலம் இராமநாதர் அவர்களைத் தமது ஆங்கில வித்தியாசாலைக்கு அழைத்து உபசரித்தார்கள். அதுபற்றி 1890 ஆம் ஆண்டு பெரம்பர் மாதம் 24 ஆம் திகதி வெளியான இந்துசாதனம் பத்திரிகையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"19 ஆம் திகதி (19-09-1890) வெள்ளிக்கிழமை இரவு வண்ணார் பண்ணை யிலே “சைவபரிபாலன சபை”, யாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆங்கில வித்தியாசாலையை முன் ஜெக்காலத்தும் எவராலும் இங்கு அலங்கரித்திராத அவ்வளவு விநோதமாக அலங்கரித்து, இந்திர சிம்மா சனமோ என்று யாவரும் அதிசயிக்கத்தக்க ஓர் சிம்மாசனம் உண்டாக்கி, அவ்வித்தியாசாலையின் முகப்பிலோர் ரகவடிவமான உன்னத பந்தரிட்டு, பலவித வர்ஷ தீபங்களே நீச் சோதிமயமாய் விளங்க அமைத்த அப்பந்தருக்கு ஸ்ரீ அப்புக்காத்து நாகவிங்கபிள்ளை முதலிய பல பிரபுக்கள் சேர்ந்து கொரவ இராமநாதர் கிருகஞ் சென்று நானாவித வாத்திய கோஷங்களோடும், வைத்தியர் ஸ்ரீ கணக்கபைப்பிள்ளையாலும் திரு. வே. முதலியார் முத்துவேற்பிள்ளையாலும் செய்விக்கப்பட்ட பலவித விநோதமான வாணவேடி க்கைகளோடும் அவரை அழைத்துவந்து சிம்மாசனத் திருத்தியின், தேவார பாராயணத் தொடக்கத்தோடு ஆங்கி வத்திலும் தமிழிலும் வந்தனோபசாரப் பத்திரங்கள் வாசிக்கப்பட்டன. ...."

"அப்பொழுது இராமநாதரவர் கள் எழுந்து அங்கு வாசிக்கப்பட்ட வந்தனோபசாரப் பத்திரங்களுக்கு விடையாக, மானுடதேகமெடுத்தார்யார்க்கும் பரோபகார சிந்தையே இருத்தல் வேண்டுமென்றும் அது அன்பினாலே ஆதல் வேண்டுமென்றும், அன்பானது எவ்வகைத்தினதென்றும் இவைகளோடு சர்சமயமாகிய சைவசமயத்தை வளர்த்தல் சைவர்களாகிய நமக்கெல்லாம் இன்றியமயாப் பெருங்கடமை என்றும், அதை வளர்த்தற பொருட்டு வித்தியாசாலைகளே அவசியமானதென்றும், ஆதலால் இப்பொழுது சைவபரிபாலன சபையாரால் ஸ்தாபிக்கப்படும் வித்தியாசாலைகளை நன்றிலைபரத்துக்கு கொணர்விக்கு மாறு சைவர்களாகிய யாவரும் இயன்ற இயன்ற பொருளுதலை செய்ய வேண்டுமென்றும், தாஞ்சென்ற சென்ற இடங்களிலே வாசிக்கப்பட்ட பத்திரங்களில் “தாங்கள் செய்த பரோபகார நன்மைகளுக்குப் பிரத்தி (12 ம பக்கம் பார்க்க)

சைவ சித்தாந்தத்தின் இயல்பும்
அதன் முற்கால தற்கால நிலையும்

— செவ்கலீயனி ஸ் C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A. —

(புத்தகம் 112, இதழ் 02 இன் தொடர்ச்சி)

சுந்தராந்த சால்நீரங்களின் அமைப்பும்
நூதலிய பொருளும்:

எல்லா உகிகிற்கும் முதல்வனாய்
கிற்கும் பேரருளாளனாகிய இறைவன்
இருவன் உண்டு. அப்போதே அவனை
யடைந்து அ வன் கருணையைப்
பெற்று உய்யவேண்டியவைகளாய்ப்
பாசபந்தப்பட்ட உயிர்கள் அன்றம்
உண்டு. இவ்வுயிர்களைப் பாசமானது
அநாதியே கூட்டிக்கொண்டு அவை
களை அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்தி நிற்ற
கின்றது. விதித்த சாதனங்களாலே
இப்பாசக்கட்டினின்றும் நீங்கி உயிர்
கள் இறைவனையடைத்தலே உறுதிப்
பொருளாம். இப்பொருளைக் கை
கூடச் செய்யும் துணையாவார் குரு
வும், அரன் அடியார்களுமேயாவர்.
இவ்வுண்மைகளையே சிந்தாந்த சாத
திரங்கள் பாகுபாடுபடுத்தி விரித்து
ரைக்கும். இ வற் றி ன் விரிவுகளை
நல்லாசிரியர்கள்பாற் கேட்டு ஒழுகு
தல் வேண்டும்.

இவை நுதவிய பொருள் யாது? என்னின்: ஒருவன் மயங்கிச் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கின்றான். தான் சிறையில் அடைப்பட்டு இருப்பதையும் அறியாமற் கிடக்கும் அவன் து மயக்கத்தைப் போக்கி, “ஓ! இது என்ன மயக்கம்! நீ வெளியே சென்று சுதந்தரத்துடன் இன்பமாய் வாழ வேண்டியவன். அது தெரியாது இக் கொடுஞ்சிறையிலே அடைக்கப்பட்டுத் துன்பப்படுகிறாய். இச்சிறையிலிருந்து உன்னை நீக்கி வெளியில் விடக்கூடிய அதிகாரி ஒரு வன் உண்டு. அவன் இன்னதன்மையன். அவனைத் தெரிந்து அவனிடம் உன்குறையைத் தெரிவித்தால் அவன் இச்சிறையினின்று மீட்டு உன்னைத் தன்னிடம் வைத்துச் சுகம் கொடுப்பான். அவனை அடையும் வழியிது அடைந்தால் நீ பெறும் சுகம் இது” என்று ஒரு கருணையாளன் சொல்லி வழிகாட்டினால் எத்தனமைத்தோ அதே போன்றது தான் இச்சித்தாந்த சாத்திரங்களாற் பெறும் பொருளும் பயனும், இந்த ஒரு சென்மத்திலே உடம்பைச் சிறைப்படுத்தும் உலகச் சிறைச்சாலைகளைப் பற்றியே இத

தகைய உதவி பெரிதும் போற்றப்படுவது இந்நாள் இயல்பு. சுயராச்சியம் சுதந்திரம் என்ற பேச்சும், அதற்கான முயற்சியும் எங்கும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவை எல்லாம் இவ்வொரு பிறப்பிலே அழிந்து போகக் கூடிய இவ்வடம்புகளைப் பொறுத்தே எழுகின்றன. நமது அழியா உமிர் அனேகம் பிறவிகளிலே சிறையுடப்பட்டு அவைவதை உடம்பின் சிறைக்காக உழன்று உழன்று தீரிகின்றது உலகத்தின் பேதமை.

“திருவடி பாவதும் யாலே, நெடுநாள்
இறந்தும் பிறந்தும் இளைத்தனம்;
உறந்துக்
சிறைக்கருப் பாச யஞ்சோர்
உறந்தும் புகாச வாழ்வெபற
பொருட்டே”

“..... முடல்க்
யிருந்துமிர்

பாவம் பகுதியில் விட்டுக் காவற்
 கொடியோ ரைவரை யேறி நெடிய
 ஆரைத் தளையில் என்னையும்
உடலையும்
 பாசம் படுத்திம் கையின விட்டமின்
 யானும் போந்து தநினுக்
குழன்றும்
 பெரியோரிப் பிழைத்தும்
     பிறன்பொருள் வெளவியும்
 பரியா தொற்றும் பல்லுயிர்
செகுத்தும்

பொய்யல் கூறியும் புலவினம்
புலவியும்
ஜவரும் கடுப்ப அவாவது கூட்டி
ஈண்டின கொண்டு மன்று வந்தும்
இட்டும் யிடாது பட்டுமீர் படாச்சு
இந்தாள் இடுக்கன்ன எய்திஸ் பன்னாள்
வாடுபு கீடப்பென் விடுநெறி
காணேன் !

நன்னை அடைந்த அடியார்
அடியார்க்கு
என்னை அடிமை யாகக் கொண்டே
இட்ட பச்சிலை கொண்டு
ஒடியறவிந்து

இச்சிறை பிறைப்பித்து இளிச்சிறை
ஏதாம்
காந்தாரன் செய்ய வேண்டும்
தீந்திரன் டன்ன செஞ்சடை
யோரோ”

எனவும், முறையிட்டனர் கோடி பொன்னண்யும் ஒருநாளிலே துறந்த நமது பட்டினத்தடிகள். உலகத்திலே உடம்பின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடு படும் நாம்,

**“கார்ட் ஆணவக் கருவறையில்
அறவற்ற**

அனந்த சென்மங்களிலே, உயிரின் சிறைவாசத்தை நீக்கிச் சுகம்பெற முயலுதல் வேண்டாமா? இம்முயற்சி யில் உற்ற உபகாரம் செய்வன நமது சித்தாந்த சாஸ்திரங்களோயாம்.

“மாவும் காட்டி நெற்காட்டி வரு
உவை நெற்சோக்
கோலங் காட்டி யாட்” கொள்ளும்

அவனைக் காட்டுவன் இவையே.
சிறந்த உயிர் விடுதலையே
கிடைக்குமானால், தாழ்ந்த உடம்
பின் விடுதலை அதற்கு முன்னே
வெகு விரைவில் இலகுவாகக் கிடைத்
துவிடு மன்றோ? இதனைக் கொடுக்
கும் சித்தாந்தத்தைவிட்டு, உலகத்
தைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பது ரூபா
வை விட்டுச் சத்தைத் தேடுவது
போலவே மதியும்.

சர்வசம்மத சமயம்

தமது துண்பங்களையும் மாட்டா
மையையும் உணர்ந்து உலக நிலை
யை விட்டுச் சற்றுமேலே எட்டிப்
பார்த்து, தனக்கு மேற்பட்ட ஒருசத்தி
உள்ளது என்று கண்டு வணங்கும்
முறை ஆதிகாலநதொட்டு எல்லாமனி
தர்க்குள்ளும் நிகழ்ந்து வருவதொன்றாம், அவ்வாறு மலையும் - கடலும் -
மழையும் பிறவும் வணங்கப்பட்டன. பாம்பு முதலிய உயிர்களையும்
வணங்கினர். இவ்வகையிலே காணப்
பட்டபொருள்களேயன்றி, இவற்றிற்கு
மேலாய்க் கண்ணாற் காணப்படாது
(7ம் பக்கம் பார்த்து)

செவ சித்தாந்தத்தின் இயல்பும் அதன் முற்கால தற்கால நிலையும்

(6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மனிதரை ஆட்டுவிக்கும் சுத்தியடைய பொருள்களும் உண்டு என்ற எண்ணமும் நெடுங்காலமாக மனிதர்க்குள் நிகழ்ந்து வருவதேயாம். இவையே பற்பல நாட்டிலும் பற்பல சமயமத பேதங்களை நாட்டுவதற் கேது வாயின. மனிதன் தன்னின் மேம்பட்ட பொருளின் துணைகொண்டு துண்ப நீங்கி இன்பமான உயர்நிலையடைவதே எல்லாச் சமயங்களின் உள்நோக்கமாயின. அவை தமிழுளவேற்றுமையும் போராட்டமும் நிகழ்ந்து உலகமாந்தரை அவைப்பானேன? எனின,

“சமய வாதிகள் தந்தும் மதங்களே அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்”

“பேதிந்த சமயமே ஒன்று சொன்னபடி யான்று சொல்லாது” என்றபடி சமய முடிபுகளும் இயல்புகளும் ஒன்றற்கொன்று முரண்படுவனவேயாம். யானையின் காலையும், வாலையும், காதையும், கையையும் தனி தனி தொட்டு அறிந்த குருடர், அதனதன் மட்டில் அமைந்து அவ்வவ் அவயவங்களை முழுயான என்று கொண்டனர் என்னும் கதை போலவே இதுவும் முடியும். யானை முழுமையும் கண்டறிந்த கண்ணுடையான் போலச் செவகித்தாந்தமானது அவ்வச் சமயக் கோட்பாடுகளை எல்லாம் கண்டு அவற்றோடு அமைந்து நின்று விடாது, அவை எல்லாம் அவ்வவற்றின் தரத்தில் சென்று அவயவங்களாய் ஒவ்வொர் பகுதியில் அடங்கி நிற்கக்கூடிய உண்மைப்பொருளின் முழுப்பின்டத்தையும் உணர்த்துகின்றது.

“நீயினால் இவையில்லாம் ஓரிடந்தே காண நீந்து யாமிதாருசமயம் அதுசமயம்” என்பது இதுவே.

முதற்கண்ணே — “தெய்வமேயில்லை, கான்கின்ற உலகமேயுள்ளது; அதன் அனுபவங்களாகிய உண்ணல் — உடுத்தல் — பொருந்தலாதி இவைகள் உள்ளன” என்று கூறுவன் இக்கால நாகரிகனும், முற்கால உலகாயதனும் இவைன நோக்கி “ஏ! உலகனே! மத்தக்களிரெனும் அவாயும்,

பிறவி என்னும் பல்கடலும், செல்வமென்னும் அல்லலும், நல்குரவு என்னும் தொல்விடமும், இன்னும் இவை போன்ற புல்வரம்பாய் பலதுறையும் உண்ண அலைக்க, பின்னர் ஒருக்கால் நீ அவற்றின்று தப்பிப்பிழைப்பாய். அப்போது, உனக்குத் தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகும்.” அன்றியும், நீ இல்லை என்கின்ற உணச்சியோடு கூடிச்சொல்லும் ‘தெய்வம்’ என்றதனாற் குறிக்கப்படும் பொருள் உள்தாகும்: நீ குறிக்கும் உலகமும் அதன் அனுபவங்களும் உண்டு. ஆனால், அப்பாற்பட்ட பொருளும் உண்டு” என்று அவனுக்குச் சித்தாந்தம் அமைதிக்கறி மேற்கொல்லும். இனப்புத்தியே எல்லாவற்றையும் செயிப்பது — புத்திவான் பலவான் — புத்தியே பொருளாம் என்று ஒருவன் சொல்வான். அவனை நோக்கி ‘‘ஆம் அது ஒரு உயர்ந்த படி தான் — ஆனால் அதற்கு மேலும் பலபடிகள் உண்டு’’ என்று அழைத் துக்காட்டும் நமது சாத்திரம். இவ்வாரே எல்லாம் காண்க. ஆயின், பரபக்கத்திலே வைத்து ஏனைச்சமயக் கோட்பாடுகளைச் சித்தாந்தம் மறுக்கலாகாதே? என்னின்; ஆதும் என்பேன் என்னை? 05 சதம், 10 சதம் முதலியவை முழுரூபாவின் தானத்தை விரும்பித் தாழும் ரூபாதாமே என்னுமேயாகில் ‘‘அல்ல அல்ல: நீவிர எம்மில் ஒரு பகுதியில் அமைவிரேயன்றிப் பண்ட மாற்றி லே எம்முடைய முழுமதிப்பும் பெற்மாட்டார்’’ என்று ரூபா சொல்லும். இவ்வியல்பினவே செவ சித்தாந்தத்திற்கண்ட மறுப்புக்களுமாம்.

ஐவநூலும் பூநாத்தையைவதுந்து அதனும்

அசர்சர பேதமான யாவையும் வதுந்துநல் அறவையும் வகுந்து மறையாதி நூலையும்வதுந்துச் செவறநலாம் அளவில் சமயமும் வகுந்துமேற்

சமயங்கடந்த மேளை

சமரசம் வகுந்த ந்

என்றெல்லாம் நமது பெரியோர் கூறுகையினாலே எல்லாச்சமயக் கோட்பாடுகளும் இறைவன் வகுத்தனவேயாம் என்பது நமது சித்தாந்தம்.

ஆயின், இவ்வாறு பல முரண்பாடுகளை வகுத்து மனிதரைப் போராடவைப்பது இறைவனது கருணைக்கிணங்குமோ? என்றால், மனிதர்க்குள்ளே பல பேதமும் திறழும் பக்குவழும் உண்டு. ஒருவர்க்கானது மற்றுவர்க்காகாது. ‘‘ஒருவனுக்குச் சோறு: மற்றவனுக்கு நஞ்சு’’ என்பது ஆங்கிலத்தில் கூட ஒரு பழமொழி யாம். பெரியோர்க்கான உணவைக்குழந்தைகள் உண்டால் இறந்துபடும். குழந்தையின் உணவோடு பெரியான அமைந்துவின்றால் போதிய உணவின்றிச் சாவான். இதுபோலவே இறைவனது உலகமாகிய பெருவிட்டிலே உள்ள எல்லோருக்கும் ஏற்ற ஏற்றபடி உயிருக்கான உணவும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. எல்லா உயிர்களும் கடவுள் சன்னிதானத்திலே ஒன்றே - சமமே: கடவுள் எல்லாரையும் ஒன்று போலவே பார்க்கிறார் என்பதுன் மைதான். ஆனால் அதன் பொருள்என்ன? யானை முதலாய் எறும்புச்சாராக உரைச்சேரும் எண்பத்து நான்கு நூறாய்ரமாய்யோனி பேதங்களுட்பட்ட எல்லா உயிர்களின் பேரிலும் கடவுள் தம்கருணையை வரையாது செலுத்துவாராயினும் பாம்பைவளர்க்கின்ற வகையாலே பசுவை வளர்க்கின்றாரா? புல் வாய்க்காக அமைத்த படிவே புலிக்கும் அமைத்தாரா? இல்லையே. இங்கே சமபார்வை என்பது அவ்வாறு அமைத்திருப்பதில் பக்குவத்திற்கும் அறிவிற்கும் ஏற்றபடி வேண்டுவனவற்றைத் தருதலேயாம். அறிவுடையார்களிலோ, அறிவில்லார் பஸர் என்றங்கூட உரையாது ‘‘பெறும்பாண்மையோர் அபிப்பிராயம்’’ என்ற தவறான கொள்கை உலகிற் பரவும் இக்காலத்தே இது பொருத்தமற்றதாய்த் தோற்றுவது இயல்பு. கடவுள்முன்னல்லாரும் ஒன்றுதான் - ஆனால் ஒருவர்க்கொருவர் வேற்றுவைதான்: இவ்வேற்றுவையில் ஒற்றுமையும் உண்டு. இவ்வாறு ஒற்றுவையில் வேற்றுவையும், வேற்றுவையில் ஒற்றுவையும் கண்டொழுகுதலே அறிவுகூலே குழந்தப்பருவமுள்ள அயிரகளின் வளர்க்கிக்கு ஏற்றபடி முதற்பாடுபுதகம் போன்ற சமயக்கோட்பாடுகளைவைத்தார். மேற்படியாளர்க்குத் தக்கபடி மேன்மேற் படிகள் அமைத்தார். இதுவே சித்தாந்தத்தின் அழகும் அமைப்புமாம் இது பற்றியன்றோ.

(10 ம் பக்கம் பார்க்க)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தனர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் ஸாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விடை வரு ஆணி ம் 21 ம் (05-07-2001)

நல்ல ஆரம்பம்

மாணவர்கள் ஆயைங்
கருக்குச் செல்லுவதற்கு
ஏதுவாகத் தனியார் கல்வி
நிறுவனங்கள் தமது செயற்
பாடுகளை வெளிக்கிழமை
களில் நிறுத்திக் கொள்ள
வேண்டுமென்ற கோரிக்கை
வலுப்பெற்று வருவதும் சில
பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில்
இதனை நடைமுறைப்படுத்த
தப் பணிப்புரை வழங்கப்
பட்டுள்ளதாக வந்துள்ள
செய்திகளும் வரவேற்கத்
தக்கன.

சில தசாப்தங்களுக்கு
முன், பாடசாலையில்
பாடங்களை முற்றாகக்
கிரகித்துக் கொள்ளும் ஆற்
நல்குறைந்த மாணவர்களே
மேல்திக பயிற்சிக்காக பிரத
தியேக வகுப்புகளுக்கு அனுப்
பப்பட்டனர். பிரதியேக
வகுப்புகளுக்குப் போவது
கௌரவக் குறைவானதாக
- மாணவனின் இயலாத்
தன்மையைப் பிரதிபலிப்ப
தாகக் கூட - கருதப்பட்டது.

ஆணால் இப்போது
குரிய உதயமுதல் அஸ்த
மனம் வரை - முழுப்பகற்
பொழுதுமே - ஆண்டு ஒன்று
முதல் பதின்மூன்று வரை
யுள்ள மாணவர்களிற்
பெரும்பகுதியினர் - பாட
சாலை ஒழிந்த தேரங்களை
யெல்லாம் தனியார் கல்வி
நிறுவனங்களிலேயே செல
விடுகின்றனர்; செலவிடு
மாறு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்
றனர்.

பாடசாலை ஒழிந்த
நேரங்களில் மாணவர்கள்
பாடசாலையில் கற்ற
பாடங்களைத் தாமாகவே
சிந்தித்துப் படிப்பது, பாடப்
புத்தகங்களை வாசித்து
விளங்கிக் கொள்வது, நூலை
கங்களிலிருந்து பெற்று
வந்த நூல்களிலிருந்து
பாடம் சம்பந்தமானதும்
பொது அறிவு, சமயம்,
இலக்கியம் சம்பந்தமானது
மான விடயங்களை வாசிப்பது, மாலையில் விளையாடு
வது, பண்ணிசை, சங்கீதம்,
வாத்தியங்கள், நடனம்
போன்ற கலைகளைப் பயில்வது,
போகாசனப் பயிற்சி
பெறுவது, கோவில்களுக்கு
போவது, அங்கு சமயப்
பயிற்சி பெறுவது, உற்றார்,
உறவினர், ஊரவர்களுடன்
நெருங்கிய தொடர்புகளை
ஏற்படுத்திக் கொண்டு கூடிய
வாழப் பழகுவது, சமய,
சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடு
வது, முழுக்குடும்பமும்
சேர்ந்து நிகழ்ச்சியொன்றுக்கு
போவது அல்லது
சுற்றுலாப் போவது போன்ற
பாடசாலைப் படிப்புக்கு
அப்பாற்பட்ட விடயங்களுக்கு
மாணவர்களுக்கு முன்னர் நேரமுருந்தது.

இப்போது பெற்றீரார்
களின் நோக்கம் தமது பிள்
ஸைக்கன் எவ்விதத்திலும்
ஐந்தாமாண்டுப் புலமைப்
பரிசிற் பரீட்சையில் அதி
சூடிய புள்ளி பெற வைக்க
வேண்டும். க. பொ. த.
சாதாரண பரீட்சையில்

பத்து Dக்கஞம் உயர்தரப் பரிட்சையில் மூன்று Aக்கஞம் பெற வைக்க வேண்டும் என்பதாக ஆகி விட்டது. தமது பின்னளைகள் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக, பரந்த அறிவு உள்ளவர்களாக, சமூகப் பிரக்கஞங்கும் சமய உணர்வுமடையவர்களாக வளரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இரண்டாம் பட்சமாகி விட்டது.

கல்வி வியாபாரமாகி,
அதனைத் தனியார் கல்வி
நிறுவனங்களில் பெற்றுக்
கொள்ளமுடியும் என்ற
மனநிலை ஏற்பட்டபின்.
பாடசாலை மாணவர்களுக்குத் தம் ஆசிரியர்களிடமிருந்த மரியாதையினால் ஏற்படும் பயம் குறைந்து விட்டதும் அதன் பிரதி பலிப்பாக மாணவர்களிடையே ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு சீர்க்கலைந்து வருவதும் கண்கூடு.

பரிட்சையில் சித்தி
பெறுவதுமட்டுமே கல்வி
யின் நோக்கம் என்ற எண்
ணம் மேலோங்கியதால்,
வாசிப்புப் பழக்கம் அருகில்
வர. அதன் விளைவாகப்
பொது அறிவு, சமாளத்தை
உலக நிதம் வுகள், மாற்றங்கள்
பற்றிய அறிவு இல்லாதவரை
சந்ததி உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

பர்ட்சைச் சில் சித்தி
யெற்றுத்தற் குரிபவொரு
பாடம் என்றளவிலேயே
சமயக்கல்வி அமைந்து நிற்
கிறது. சமய சாதனை,
சமயப்பயிற்சி, ஆலய வழி
பாடு இவற்றிற்கு மாண
வர்களுக்கு நேரமில்லை.
இதனால் சமூப்பிரக்ஞஞ
யும் சமய உணர்வும்
அற்றநான் இளைஞர் சமு
தாயம் உருவாகிக் கொண்
டிருக்கிறது.

இவையல்லாம்
ஆரோக்கியமான, மனித
விமுயியங்கள் பேணக்
கூடிய பிரச்சினைகளுக்கு
முகம் கொடுக்கக்கூடிய,
சாதனங்கள் புரியக்
கூடியவொருசமுதாய்ந்தை
உருவாக்குதற் குரிய குற்
நிலைகள் அல்ல.

பாடசாலை களின்-
பாடசாலை ஆசிரியர்களின்
பணி பாடங்களைக்
கற்பித்தல் என்ற அளவில்
அன்றி, மாணவர்களைப்
பரந்த அறிவும், ஒழுக்கமும்
சமய சமூக உயர்வும் உள்
எவர்களாக உருவாக்கும் —
சமூகத்தில் எவ்வாறு வாழ

வேண்டும் என்ற வாழ்க்கை
நெறியைப் பயிற்றுவிக்கும் -
மையங்களாகவும் செயற்
படவேண்டும்; பாடசாலை
யிற் பெற்ற பயிற்சியைச்
சாதனை செய்ய உதவும்
மையங்கள் ஓமய்,
சமூக அமைப்பு களான
ஆயைங்கள், பொதுசன
ரூல் நிலையங்கள், சன
சமூகநிலையங்கள் போன்ற
அமைப்புகள். இம்மையங்
களிலிருந்து மாணவர்கள்
கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய
வற்றிற்கு இடையூறாகத்
தனியார் கல்வி நிலையங்
களின் செயற் பாடுகள்
அமையக் கூடாது.

பாடசாலை அதுமதி, பல்கலைக்கழக அருமதி எல்லாவற்றிலுமே போட்டி நிலவு வதால் பின்னை கணக்கு பாடவிதான்கள் கல்வியை மிகச் சிறந்த முறையில் எவ்விதத்திலும் ஊட்டி, அவர்கள் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்பு நியாயமானதே. இப்போட்டி காரணமாகவே எல்லா மாணவர்களும் தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்குப் படிடையெடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டது என்பது யதார்த்தம். ஆகவே இதனிலிருந்து விடுபட, முழுச் சமூகமுமே ஒன்று திரண்டு மாணவர்கள் தமது பாடவிதான்த்திற்கு அப்பாறப்பட்ட அறிவு, சமூகப் பிரக்ஞா, சமய உணர்வு போன்றவற்றைப் பெற ஏதுவாக வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகலிலும் நூயிற்றுக்கிழமை களிலும் விடுப்பு வழங்கப்படவேண்டும் என்றாருமானதாக முடிவெடுத்து அதனை அமுல் நடத்த வைப்பற மிக ஆரோக்கிய மானதொரு செயற்பாடாக அமையும்.

பெற்றேர்கள் விழிப்
படைந்து வெள்ளிக்கிழமை
களில் தனியார் கல்வி நிறு
வனங்களுக்கு விடுமுறை
வழங்கப்பட வேண்டு
மென்று வலியுறுத்தி வருவ
தும் சில பிரதேச செயலர்
பிரிவுகளில் இது அமுலாக்
கப் பட்டிருப்பது ம்
வரவேற்கப்பட வேண்டிய
நல்லதோர் ஆரம்பமாகும்.

சுந்தரர் குருபுசை; ஆடிச் சவாதி (28-07-2001)

சுந்தரமுர்த்திநாயனார் முத்திரை

[கொழும்பு நூதனசாலையின் நூற்றாண்டு விழாவின் நினைவாக வெளியிடப்பெற்ற முத்திரைகளுள் ஒரு ரூபா மதிப்புள்ள சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் உருவம் பொறித்த முத்திரை தனியழகு வாய்ந்தது. இத் திருவுருவத்தைப்பற்றி 1934 ஆம் ஆண்டில் கலாநிதி சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையை சுந்தரர் குருபுசைச் சமயத்தில் நினைவு கொள்வது பொருத்தமானதாகும்.]

பஞ்சலோகத்தாற் செய்யப்பட்ட இச்சிலையின் சுந்தர வடிவத்தைக் காணபோர் இஃதோர் அற்புதமான சிற்பமென்று வியந்து போற்றுவர். சுந்தரமுர்த்திநாயனாரை இறைவன் தடுத்தாட்டகொண்டு திருவெண்ணெய் நல்லூர் ஆயத்தில் அவருக்குக் காட்சி யளித்தபோது அவர் பித்தா பிறைகுடி எனத் தொடங்கித் திருப்பதிகம் பாடிய சமயத்தில் அவரிடம் வாய்ந்த திருக் கோலப் பொலிவை இச்சிலை ஒருவாறு அமைத்துக் காட்டுகிறது என்று கூறலாம். வியப்பும் பரவசமும் கலந்த உள்ளதிலை தேகம் முற்றிலும், செறிந்து முகத்திலும் கையெடுத்து நின்றகோலத்திலும் சிறந்து விளங்குவதை நோக்குக.

பேரான்தப் பரவச நிலையைப் பெரிய புராணமுடையார் கூறும் பாகரமொன்று பல தமிழ் மக்களது மனதிற் பதிந்துள்ளது.

ஐந்துபேரவிவுக் கண்களே கொள்ள அளப்பருங் கரணங்க னான்கும் சிந்தையே யாகக் குணமொரு முன்றும் திருந்துசாத் துவிகமே யாக

இந்துவாழ் சடையா னாடுமா னந்த எல்லையிற் றனிப்பெருங் கூத்தின் வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட்

ஷிளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின்
மலர்ந்தார்.

இத்திருவுள்ளக் கிடக்கையைச் சிற்பத்தில் தீட்டுதல் கூடுமாயின், இச்சிலையில் அஃதமைந்திருத்தல் காணலாம். யாழுமெழுதி என்றெதாடங்கும் திருக்கோவைச் செய்யுளில் ஓவியக் கலைவால்லார் கொம்பர் எனக்கூறப் பட்டுள்ளார். இச்சிலையைக் கற்பித்த சிற்பியை ஒரு கொம்பர் என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

இச்சிலை தமிழ் மக்களது கருதுவத்திற் சேமித்தற்குரிய ஒரு நிதியாகும். பலராலும் பாராட்டப்படும் யவனச் சிற்பங்களும் இதற்கிணையாகா. உடற் கூறமைப்பில் இந்தியநாட்டுச் சிற்பங்கள் யவனச் சிற்பங்கள் போல் இயற்கைத் தோற்றம் பெறவில்லை என்று சில ஐரோப்பியக் கலையறிஞர் கூறுவதுண்டு ஆனால்

இச்சிலையை கூர்ந்து நோக்குவார்க்கு இவ்வடிவத்தின் உறுப்புகள் அளவுமரணில்லாமல் செவ்வனே அமைந்திருத்தல் புலனாகும். ஐரோப்பியத் தலைநகரங்களிலிருக்கும் பொருட்காட்சிச்சாலைகளைத் துருவித்துருவில் பார்த்தாலும், புவனப்பும் அகநிலைத் தோற்றம் ஒருங்கே அணியப்பெற்றுப் பரவசவனர்க்கி காட்டும் ஒரு சிலையேனும் காண்டல் அரிது.

வெண்கலச் சிலைகள் செய்வதிற் புகழ்பெற்ற சின தேசத் திலும் இத்தகைய விக்கிரகம் இல்லை என்று கூறப் ஓவியக் கலையில் துறைபோலிய உள்ளியம் ராதன்ஸ்டன் என்ற ஆங்கிலேயர் கூறியிருப்பதை ஈண்டு மொழி பெயர்த்துத் தருகின்றோம்.

“நடராசமுர்த்தி விக்கிரகங்களி லும், பரவசமுள்ள சுந்தரமுர்த்தி சவாமி விக்கிரகங்களிலும் காணும் நிலைச் சாந்தத்தையும் வடிவப் பொலிவையும் சின தேசத்துச் சிற்பியை விஞ்சியதில்லை.”

நன்றி: ‘மிலக்கவெற்’

தையல் நல்லவாள் சரணாம்புயமல்லால் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சம்

அருணாம் புயந்தும் என சுத்தாம் புயந்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயழவைந் தையல் நல்லவாள் தகைசேர் நயனக்
கருணாம் புயழும் வதனாம் புயழும் கராம்புயழும்
சுரணாம் புயழும் அல்லால் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே

— அபிராமிப்பட்டர்

பொருள்: செந்தாமரை மலரிலும் தமியேனது இருதய கமலத்திலும் ஒரு நிசராக விரும்பி வீற்றிருக்கும் இளமை பொருந்திய செந்தாமரை அருப்பு போலும் தனங்களையுடைய தையலது தகுதி பொருந்திய கிருபா நோக்கமென்ற மலர்களைப் போன்ற கண்களும் திருமுகமாகிய கமலமும் திருக்கரத்தில் தாங்கியுள்ள கைக்கமலமும் திருவித்தாமரை மலர்களுமே அல்லாது மற்றோர் உயிர்த்துவதையை அடியேன் காணப் பெற்றிலேன்.

ஸ்ரீராதாந்தாராம்
கருணாவருணாவாம் நவாவரணாம்!
யணிய தவ்யாபரணாம்
சுரணாம்போஜாத் ஸேவ கோத்தரணாம் !!

பொருள்: தன்னைச் சுரணைடந்த மக்களை இரட்சிப்பவனும், கருணைக் கடலாக இருப்பவனும், ஒன்பது பிரகாரங்களுக்கு நடுவில் இருப்பவனும், இரத்தினங்கள் இழைத்த சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பவனும், பாதகமலங்களைப் பணிபவர்களை ஆபத்துக்களிலிருந்து விடுவிப்பவனுமாகிய தையலைத் தவிர வேறு தேவதைகளை நான் அறிந்ததில்லை.

★ வண்ண அருள்மிகு வைத்தீஸ்வரன் கோவில் தையல்நாயகித் தாயாரின் மகோற்சவம் ஆணி 31 (15-07-2001) நூயிற்றுக்கிழமை கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகும். யூலை 23 ஆம் நாள் இரதோற்சவமும் மறுநாள் ஆடிப்பூரத்தன்று தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெறும்.

சௌ சித்தாந்தத்தின் இயல்பும் அதன் முற்கால தற்கால நிலையும்

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

**“சோபன பட்சங் காட்டி,
மௌனமோலி அயர்வரச் சென்னி
யில் வைந்து,
இராஜாங்கந் தமர்ந்த
வைந்தகைவர் அழக்கு”**

என்று பெருமித்ததுடன் அருளினார் பெரியார். சைவத்தின் இத்தகைய அடிப்படையான அருள் அடிநிலையின் பெருமெநோக்கியன்றோ இந்நாளிலும் புறச்சமயிகளும் ஏனையோரும் சாத்விக உணர்வின் உரிமையைச் சைவத்துக்கே கொடுத்துச் “சைவச்சாப்பாடு” என்று சிறப்புப் பெயரால் அழைத்துவருகின்றார்கள். இது உடலுக்கு உரியவா யுணர்வுக்கேயன்றி உயிர் வளர்ச்சிக்குரிய சமய உணவுக்கும் பொருந்தும்.

சிந்தாந்தத்தின் மருபும் இக்கால மிர்கால நிலையும்:

ஓருநாட் பிறந்து சிலநாள் இருந்து, ஒருநாள் இறக்கின்றவனாகிய மனிதன் அவ்வாறு பிறந்து பிறந்து உழன்று உழன்று இறந்து படுவதற்காகவே அவனுக்கு இப்பிறவி கொடுக்கப்படவில்லை; பின் எதற்காக என்றால்,

“வாற்ற வாயும் நிலைக்க மடிந்துகூற தாழ்த்தச் சென்னியும் நந்த நிலைவன்”

என்றார் நமது அப்பர் சுவாமிகள்.

மாணிடப் பிறவி:

“மாணிடப் பிறவநானும் வகுந்தது ஸம் வாக் காயத்து ஆளிடந் தைந்துயாடும்

அருள்பணிக் காகவன்றோ”?

என்று விளாவின் மூலம் தேற்றம் பெற ஊன்றிக் காட்டிற்று நமது சாத்திரம்.

“தலையே ந் வணங்காய்”

“கண்காள் காள் மிள்கவோ”

“செவிகாள் கேண் மிள்கவோ”

“நெஞ்சே ந் நிலையாய்”

என்று எல்லாம் பிரித்து ஒவ்வொர் மனித அவயவங்களுக்கும் வேலைகளை வகுத்துக் காட்டியது வாகீசத் திருவடிகளது கருணைத்

திருவாணை. இவ்வேலைகளைச் செய்து உயிர்கள் மூல நோய் நீங்கிச் சிவத்தை அடைதல்வேண்டும் என்பதே சித்தாந்தம். ஆயின் அதற்கு உரிய சாதனங்கள் எதவை? சித்தாந்தம் சில சாதனங்களை வகுக்கின்றது; அவை குருவும் ஜந்தெழுத்தும் ஆலயமும் அடியார்களும் பிறவும் ஆம்.

**“சைவப் பெருமைந் தனிநாயகன் நந்தி
உயிய வகுந்த குருநீறி ஓன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநீறி சன்மார்க்கஞ்
சேர்ந்துயிய
வையந் துளர்க்கு வகுந்து
வைந்தானோ”**

என்பது திருமந்திரம்.

குருவும் கோமிழும் மடை

சிவமே குருவென்றும் குருவே சிவமென்றும் பேதமறப் பார்க்கின்றது நமது மரபு. மாணிக்கவாசகக் கவாமிகள் குருவைச் சிவமாக வேவழிப்பட்டார். அவர் ஆணைப்படியாத்திரை செய்து தரிசித்த ஆலயங்களிலே சிவவிங்கத் திருமேனிகளிலே குருவடிவத்தையே கண்டு தரிசித்துச் சென்றார்.

**“அந்தனை வாவதும் காட்டி
வந்தாண்டாய்”**

**“கணக்கீலாந் தீருக்கோல ந்
வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றலே”**

என்பனவாதி திருவாசகங்கள் காண்க.

திருமூல தேவர் சிவகுரு தெரிசனம் - குருமட தெரிசனம் என்று அதிகாரங்கள் வகுத்தனர்.

“சிந்த மிறையே சிவகுரு வாழே”

**“சொல்லாந்த சுற்று சுந்த
சிவமே”**

என்பனவாதி திருமந்திரங்கள் அனந்தமுள்ளன; சிவநூனப் பால் உண்டு, திருஞானசம்பந்த நாயனார் அருளிய “தோடுடைய செவியன்” என்ற தமிழ்மறையும், அருள் பெருகு குருவினால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற வாகீசமர்த்திகள் அருளிய “கூற்றாயினவாறு விலக்ககளீர்” என்ற தமிழ்மறையும், சிழ வேதியனாகி வஸவழக் கிட்டு ஆட்கொள்ளப்பெற்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிய “பித்தா பிறைகுடு” என்ற தமிழ்மறையும் ஒன்று போலவே குருவருளை விளக்கின எனத் “தோடு

கூற்றுப் பித்தா மூன்றும் பீடுடைத் தேசிகன் பேரநூல் ஆகும்” என்ற பெரியார் வாக்கு அறிவிக்கின்றது குரு குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளி பிருப்பது குரு மடமாகும். குரு, சிவனாய் எழுந்தருளியிருப்பது சிவாலயமாம். சித்தாந்தம் இவற்றை ஒன்றாகவே காண்கின்றது.

தீரு ஜந்தெழுத்து:

ஜந்தெழுத்து என்ற சாதனம் மிகச் சிறந்த மந்திரமாம். அதுவே பஞ்சாக்கரம் எனப் பெறும். அது, காரணம் சூக்குமம் முதலிய பலதிறப்பட்ட வகைகளாற் பேசப்பெறும். இதன் வகை தொகைகளையும் உள்ளீடுகளையும் நிற்குமுறை ஒதுமுறைகளையும் சுற்குருமாரிடம் உபதேசக் கிரமத்திற் கேட்டு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுவதன்றி இப்பேசுசிலே பேசத்தக்கதன்று.

அடியார்கள்:

அடியார்களிடத்தே சிவம் விளக்கவிற்றிருக்கின்றார். இவர்களைத் திருமூலதேவர் “நடமாடுங் கோயில் நம்பர்” என்றார்களின்றார். இவர்கள் கூட்டமானது சாதனமும் பயனுமாயிருத்தல் பற்றி இவ்வகை “இக்தும் பரத்து மினியார்.” என்று எடுத்துக்காட்டுகின்றார் சேக்கிழார் சுவாமிகள். “சிவநடியார்களைச் சிவவெண்டுறை வழிபாடு” என்பது சித்தாந்தம். திருங்காளத் தியப்பரைத் தரிசிக்கும் திருநானசம்பந்த நாயனார் அவரது வலப்பால் நிற்கும் கண்ணப்பதேவரைக்கண்டார். எப்படிக் கண்டார் எனின், நாதரைக் கும்பிட்ட பயன் காணபார்போல் மெய்வெடர் பெருமானைக் கண்டார் என்பது புராணம். உள்ளந்திர் ரெவிக்னர் மெய்ரமையுமின் உருவிலையும் அவ்வளரின் உள்ளே மன்னும் வெள்ளச் செஞ்சடைக் கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையும் டென் கண்டார்.”

மகிழ்ந்தெழுந்து பல முறையும் வணக்கினார். இறைவனை அடையத் துணைபுரிகின்றார் அடியார்களும் குருமார்களுமேயாம்.

(11 ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவ சித்தாந்தத்தின் இயல்பும் அதன் முற்கால தற்கால நிலையும்

(10 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“சீவனை வழிபட்டார்கள் என்னை வேவர் அவனை வழிபட்டங் காரமிரான் நிலை அவனை வழிபட்டங் காரமாறு காட்டும் குருவை வழிபட்டிற் கூடலுமாமே.”

என்பது திருமந்திரம்.

இக்காலநிலை

இவ்வாறு உள்ள இச்சாதனங்களை இப்போது நாம் என்ன நிலையில் வைத்துக் காண்கிறோம்? முகமதிய குருமார், கிறிஸ்தவ குருமார், பொத்தகுருமார் முதலியவர்களை இந்தாட்டிலும் பிறநாட்டிலும் காண்கின்றோமே! அவர்கள்கு அவ்வச்சம யங்களிலே என்ன உயர்ந்த நிலை தரப்பட்டிருக்கின்றது! சிவ சமானமாக - சிவமேயாகக் காணவேண்டிய நம்குருமார்கள் எங்கே? அவர்களது திருமடங்கள் எங்கே? திருமுறைகளும் சாத்திரங்களுமெங்கே? புத்தக உருவமாகப் பலப்பல காண்கின்றோமே யன்றி உண்மை உபதேச உருவமாக - உண்மையனுபவ உருவமாக - உண்மைச்சாதனை நிட்டை உருவமாக அவற்றைக் காண்கின்றது அரிதினும் அரிதாய் விட்டதே!

திருவாலவாயில் திருநூண் சம்பந்தநாயனாரும் அடியார் கூட்டமும் எழுந்தருளிய திருமடத்திலே சமணர்கள் தங்கள் விஞ்சை மந்திரத் தொழிலாலே தீக்கொளுவ முயற்றார்கள். அது சிறிதும் பலிக்கவில்லை.

“ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கும் மாதிரத்தினும் மற்றை மந்திர விதி வருமே”! என்று பெருமிதம் பெற எடுத்துக் காட்டுகிறார். சேக்கிழார் பெருமான். பேய்க் கோட்டப்பட்ட ஒருவன் முன் இருந்து கொண்டு அவனை நோக்கிப் பஞ்சாட்சர செபந் செய்தபோது அப்பேய் “நான் இனி இங்கு இருக்கவில்லை; போகிறேன்” என்று வாய்விட்டுப் பயணஞ் சொல்லிக் கொண்டு போயின உதாரணத்தை நான் அறி வேன். இந்தத் திருவைந்தெழுத்து இப்போது நம்மில் எங்கே எம்மாதிரி இருந்து வருகின்றது? நாம் அதை எம்மட்டில் உணர்ந்து என்னி வரு

கின்றோம்? இருபத்தாறு எழுத்துக் கலையே என்னிவரும் நமக்கு ஐந்தெழுத்துக்கள் மிகை என்பது நம்மனோர் வாழ்க்கைத்திறமாய் விட்டது ஆலயங்கள் அனாவசியம், திருவிழாக்கள் ஆடம்பரச் செய்கை என்று கூறுபவரும் சைவர்கள் என்போர்களில் உண்டு.

“ஜப்பசி ஓன வீழாவும் அஞ்ச வர்கள் துயிப்பனவுங் காணாதே போத்யோ பூபாவாய்”

“..... நொல் காந்திகைநாள்..... விளக்கு காணாதே போத்யோ பூபாவாய்”

“ஆந்திரநாள் காணாதே போத்யோ பூபாவாய்”

“தெப்பூங் காணாதே போத்யோ பூபாவாய்”

என்றெல்லாம் நமது ஆசாரிய மூர்த்திகள் மன்னினிற்பிறந்தார் பெறும் பயணாய் எடுத்துக்கூறிப் பிரமாணமாய் நிருபித்துக் காட்டிய திருவிழாக்கள் நமக்கு வெறும்பேச்சும் வினாயாட்டுமாய்க் கழிகின்றன. இறைவனுக்கு அபிதேகன் செய்யும் பால் முதலியவற்றையும், அல்ச்கிரிக்கும் ஆடையாபரணங்களையும் ஆன்மாக்களுக்கு உதவினாற் புண்ணியமாம் என்பாரும் பலர் நம்முள் உண்டு. நமது தெய்வத் திருமுறைகளையும் சாத்திரங்களையும் தமது குடுக்கை மூளை கொண்டு ஆராய்ச்சி என்று பேரிட்டுக் கொண்டு இதுவாகும், அது அல்ல என்று பினங்கி நிற்பாரும் நம்முள் உண்டு. சாத்திர விசாரம், ஐந்தெழுத் தெண்ணுதல், குருதரிசனம், ஆலயந்தொழுதல், அடியார் பணி என்பனவாதி விதிக்கப்பெற்ற செயல்கள் நமது என்னத்தை விட்டுக் கூடப் பெரும்பான்மை அகன்று விட்டன. சாத்திரங்களும் மடங்களும் ஆலயங்களும் புறக்கணிக்கப்படும் அலங்கோலம் நல்லோர் மனத்தைப் புண்படுத்துகின்றது. இவையெல்லாம்.

“ஶாள கள்ளி குமரியே காவிரி வேறா நவத்தநம் மிக்குள்ள வெற் போழுள் போரை வேறா கூமி பிறந்தலால் மாறாத நென்றீசு வையாகும் குத்தமே”

“ஏங்களும், பூசைக்குப் பொருந்து யிடப்பல பேசி வத்தீசு ஒவ்வா பிறந்தை”

என்று பெரியோர் எடுத்துப் பேசிய எங்கள் இந்தியத் தென்நாட்டிலே நான் காலனும் காட்சி. ஆனால், உங்கள் இவங்கையோ எனில் முன் னாட்பஸ் பெரியோர்கள் வாழ்ந்த இடம். அஃதன்றி, இந்நாளிலும் சமயப்பற்று விடாத அநேகம் பெரியோர் இங்கு வாழ்கின்றதை இம்மகாசப்படையகண்கூடாகக் காட்டும். உங்கள் இவங்கையைச் சிவபூரியகளில் ஒன்றாகச் சிறப்புறக் கூறியருளினார் திருமூலதேவர்.

“பேரு நடைநட யிக்கிடப் பீங்களை கூடுமில் வாளி னிலங்கைக் குறி பூருந் தலைவனத் தன்மா மலைத் தடு ஏறுஞ் கழுஷன யிவை சீவ பூமியே”

“இடையிச் கலையிம் வாளோ திலங்கை நடைந்ற பேரு நடைநட கழுஷன கடவுந் தலைவனாய் கைகண்ட மூலம் பார்பான்ற யென்னும் பரமாம் பரமே”

ஆயின் மேலே காட்டியவாறு உள்ள எங்கள் இந்திய நாகரிகத் தொடக்குகள் சிவபூரியாகிய உங்கள் நாட்டில் வந்து பரவியிருக்குமோ? அல்லது இக்காலத்து நாகரிக மெந்தபேரால் வழங்கும் கோரங்கள் உங்கள் நாட்டிலும் பரவியிருக்குமோ? நான் அறியேன் அவ்வாறிருக்குமோயாகில், அன்பர்களே! அவற்றை எல்லாம் அகலத்துரத்து விடுக்கள்! நமது சித்தாந்தமரபிலே கண்ட குரு - ஐந்தெழுத்து - மடம் - ஆலயம் - அடியார் - வென்னேறு முதலிய சாதனங்களை மனமார வாயாரக் கையார ஏற்றுக்கைக்கொண்டு பரவச்செப்புங்கள் என்று உங்களை நான் மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்கின்றேன். திருநிற சிறந்த மருந்து, உள்ளத்தை மிகப் புனிதங் செய்வதாம்.

(13 ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவபரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

புபகாரம் நம்மாற் செய்ய வல்லேலம் அல்லேம், என்று எல்லோரும் சொல் வுகின்றமையால் நீங்கள் யாவரும் எனக்குச் செய்யும் பிரத்தியுபகாரம், சைவபரிபாலன சபையோடு சேர்ந்து சைவத்தை வளர்த்தலே என்றும் யாவர் மனதும் உருகுமாறு அதி சாது ரியத்துடன் பிரசங்கித்து என்னிறந்த சனங்கள் கூடியிருந்த அச்சபையாருக்கு வந்தனங்கள் கூறி முடிக்க, சைவபரிபாலன சபையின் தலைமைப் பிரசார கரும், வித்துவான்களும், அவருடைய பெருந்தன்மைகளையும், நன்மைகளையும் பேசி வாழ்த்துச் சொல்ல, பல பிராமணர்களும், பிரபுக்களும் ஆசீர்வாதம் கூற, மீற இருக்காத முதலியார், அ. மயில்வாகனப்பிள்ளை முதலிய பல பிரபுக்கள் புஸ்ப மாலைகளும் செண்டுகளும் கொடுத்து பணிநீர்மாரி சொரிய நானாவி தவாத்தியங்கள் ஒலிக்கச் சுகலரும் மிக்க உபசாரஞ் செய்து அனுப்பினார்கள்.”

அதிகாரசபையின் முறைடீடு:

முன்னர் விபரி தத்வாறு, 17-09-1890 ஆம் திங்கில் வண்ணை வைத்திஸ்வரன் கோவில் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இரண்டாவது மகாசபைக் கூட்டத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கு அமைய நியமிக்கப்பட்ட முப்பத்தாறு அங்கத்துவர்களைக் கொண்ட அதிகாரசபைத்தனது முறை கூட்டத்தை விகிரிதி வருடம் கார்த்திகை மாதம் முதலாம் நாள் (15-11-1890) நடத்தி பண்ணிரு அங்கத்துவர்களைக் கொண்ட நிருவாகசபையைத் தெரிவு செய்தது:

1) தலைவர்:

திரு. தா. செல்லப்பாபிள்ளை

2) உபதலைவர்:

திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை

3) செயலாளர்:

திரு. வி. காசிப்பிள்ளை

4) உபசெயலாளர்:

திரு. த. கைலாசபிள்ளை

5) பெருளாளர்:

திரு. சித. மு. பசுபதிச்செட்டியார்

6) திரு. ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை

7) திரு. அரு. சபாபதிப்பிள்ளை

8) திரு. இ. மயில்வாகனபிள்ளை

9) திரு. சி. சின்னையாபிள்ளை

- 10) திரு. இ. இருகுநாத முதலியார்
- 11) திரு. வே. முத்துவேற்பிள்ளை
- 12) திரு. சி. இராமப்பிள்ளை

தெரிவுத் தீர்மானத்தை திரு. கு. செல்வநாயகம்பிள்ளை முன்மொழிய வும் திரு. ச. சண்முகபிள்ளை வழி மொழிய வும் ஒரு மனதாகத் தெரிவுதட்டெற்றது.

இக்கூட்டத்தில் இரண்டு முக்கிய தீர்மானங்கள் ஒரு மனதாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. முதலாவது தீர்மானம் சபையின் குறிக்கோள் பற்றியது. இத்தீர்மானத்தை திரு. த. கைலாசபிள்ளை முன் மொழி யத் திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை வழி மொழிந்தார். குறிக்கோள்களாவன:

- 1) அவசியமென்று கானும் இடங்களில் தமிழ் வித்தியாசாலைகளும் ஆங்கில வித்தியாசாலைகளும் தாபித்து நடத்துதல்.
- 2) முன் தாபிக்கப்பட்டுள்ள வித்தியாசாலைகளை அவற்றின் அதிபதிகள் ஏற்று நடத்தும்படி கேட்குங் காலத்தில் தக்கதென்று காண கிறவைகளை ஏற்று நடத்துதல்.
- 3) புதினப்பத்திரிகைகள், துண்டுப் பிரசரங்கள், துண்டுப்புத்தகங்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி சைவசமய விருத்தி செய்தல்.
- 4) சைவவிருத்திக்கு ஏற்றவைகளாய் சைவசமய உண்மைகளை அறிவிப்பனவாய் ஆங்கில, தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்னும் மொழிகளி லுள்ள புத்தகங்களைச் சேகரித்துப் புத்தகசாலை தாபித்தல்.
- 5) பிள்ளைகளைச் சேர்த்துப் பிரசங்கம் செய்யப் பயிற்றுவித்தல்.
- 6) சபைக்குக் கிளைச்சபைகளைப் பிறவிடங்களில் ஏற்படுத்தல்.
- 7) கல்வி விருத்தி, சைவசமய விருத்தி என்னும் இரண்டின் பொருட்டும் அவசியமென்று காணபவைகளைச் செய்தல்.

இக்கூட்டத்தில் திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை அவர்கள் தமிழ்மையை பராமரிப்பில் ஆரம்பத்தில் பற்றிக் கொடு இரண்டாங் குறுக்குத்தெரு விலும், 1889 செப்ரம்பர் முதல் வண்ணை வைத்திஸ்வரன் கோவில் வடக்கு வீதியிலும் இயங்கி வந்த சுதேசிய பட்டன உயர்நிலைப் பள்ளியை (The Native Town High

School) ‘Hindu High School’ என்னும் பெயரோடு நடத்திக் கொள்ளும்படி அப்பள்ளியை உத்தியோக பூர்வமாக அதிகார சபையிடம் ஒப்படைத்தார். இதன் மூலம் சைவபரிபாலன சபையினர் காங்கேசன் துறை வீதியிலையமெந்த ‘தச்சவளவும் மயிலன் வளவும்’ என்ற காணியிலே அமைந்த தற்காலிக கட்டடத்தில் விஜயதசமி தினமான 23-10-1890 ஆம் நாள் ஆரம்பித்த ஆங்கில பாடசாலையுடன் திரு. நாகவிங்கபிள்ளையின் சுதேசிய பட்டன உயர்நிலைப் பள்ளி சங்கமித்து “இந்து உயர் நிலைப்பாடசாலை” என்ற கல்விக் கூடமாகப் பரிணமித்தது.

அதிகார சபையினர் மேற்கொண்ட இரண்டாவது முக்கிய தீர்மானம், இப்பாடசாலை பற்றியது. திரு. ச. சண்முகபிள்ளை முன்மொழியத் திரு. வி. காசிப்பிள்ளை வழி மொழிய ஒரு மனதாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானப்படி, பாடசாலை நிருவாகத்தைக் கவனிக்க,

திரு. தா. செல்லப்பாபிள்ளை திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை திரு. த. கைலாசபிள்ளை திரு. சித. மு. பசுபதிச்செட்டியார் திரு. அரு. சபாபதிப்பிள்ளை

ஆகிய ஐவர் கொண்ட குழு நியமனமாகிற்று. பாடசாலை முகாமையாளராக திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை பணியாற்றுதல் வேண்டும் எனவும் ஒரு மனதாக முடிவாகிற்று.

நமது சமயத்துக்கும் ஆசாரத்துக்கும் மாறுபாடில்லாத ஆங்கிலக் கல்வி கற்பிக்கும் பாடசாலைகளே நமது சமயத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் பெரிய அரணாக அமையும் எனவுணர்ந்து, அதற்காக அல்லும் பகலும் முயன்று, இறைவனை அழுது வேண்டிய அப்பழக்கற்ற சமயவுணர்வும் சமுகவனர்வும் கொண்ட நாவலர் என்ற பேராளனது விருப்பங்களுள் ஒன்று நிறைவேறிய 1890 ஆம் ஆண்டு ஆழம் வாழ சைவ மக்களின் சரித்திரத்தில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஆண்டென்றால் அது யிகையாகாது.

(தொடரும்)

சைவ சித்தாந்தத்தின் இயல்பும் அதன் முற்கால தற்கால நிலையும்

(11 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

**“ஸ்ரூபால் உள்ளும்
புனிதாக்கள்”**
என்பது பெரியபுராணம்.

“மந்த்ரமாவது நீலு”

என்றதனித் திருப்பதிகத்தாலே தமிழ் மறை இதனைத் துதிக்கின்றது. இதன் பொலிவு இக்காலத்திலே நம்மவர்க்குள் அருகி வருவது காண என்மனம் நடந்துகின்றது.

பூதிசாதன விளக்கம் போற்றல் பெறா தொழியக்கண்ட சிவபாதவிருதயர், உலகத்தின் பொருட்டுத் தவஞ் செய்து நமது பரம ஆசாரிய மூர்த்தி களாகிய திருஞான சம்பந்த நாயனா ரைப் பெற்றனர். ஆனால், அக்காலத்தை விட இக்காலம் மிகக் கொடுமை வாய்ந்தது என்று சொல்லவும் துணிகின்றேன். திருநீற்றினிடம் நமது நெற்றிகள் பெரும்பாலும் விடைபெற்றுக் கொண்டன; கண்மனிகள் நமது கழுத்துக்களை அலங்கரிக்க வில்லை; நமது திருமுறைகளும் சாததிரங்களும் நமது மாடங்களிலே இடம் பெறாது ஆயின். “பையிள்” இல்லாத கிறித்துவ வீடும், சர்ச்சக்குரூயிற்றுக்கிழமை செல்லாத கிறித்துவரும் நாம் காண்பதறிது; ஆனால் நமது சாததிரங்களும் கோயில்களும் நம்மைக்காண ஏக்கம் பிடித்து நிற்கின்றன. தேவாரமாதி திருமுறைகளால் புனிதமாக்கப்பெற வேண்டிய

நமது வாய்கள், தின்னாதவற்றைத் தின்னவும் பன்னாதவற்றைப் பன்னவுமே பயன்படுவனவாயின. ஒரு நாளிலே இறைவன் தொகுத்த இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் இருபது வினாடிகள் கூட அவருக்கு ஒப்பு விக்க நமது உலோபமானமனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. உலகம் என்ற பேய நம்மை முழுதாகப் பற்றிக்கொண்டது. கீழ்ல்லாத நமது கீழ் நாட்டை மேல்லாத மேல்நாடாக்கிக் கண்டு மஷிழ்த்து நிற்கின்றோம்.

அன்பர்களே! இதுகாறும் சித்தாந்தத்தின் இயல்பும் முற்கால தற்கால நிலையும் பற்றிச் சில சொன்னேன். இனி வருங்காலத்திற் செய்ய வேண்டியவை அவற்றினின்றே கிடைக்கும். அவை உங்களையும் இந்து மகாசபையாரையும் சைவ உலகத்தையும் பொறுத்தன. முழுமுறையின்மையால் உலகம் பரந்த சைவத்தை உண்மையாகவே உலகம் பரந்த தாகச் செய்தல் நமது கடமை. இதற்குக் காசம்பணமும் வேண்டாம். மனமே வேண்டும் முகமதுநவி அவர்களின் உபதேசங்களை முதன் முதற் கைக்கொண்டது அவர் மனவியாருஞ் சுற்றத்தாருமாம். கிறித்து நாதரின் ஆதிசீடர்கள் பன்னிருவரேயாவர். இவர்கள் கொள்கைகள் இப்போது எங்கும் விசாலமாகப்பரவில்லையா? அது போலவே, நாமும் நமது சமயக்கடவுள்ள நமது மனவியக்கள்,

உற்றார், பெற்றார், நன்பர், பணியாளர் முதலியவர்களுடன் தொடங்கி மேற் செல்வோம். சிறுவர் சிறுமியர் கட்டாயம் சமயபாடம் கற்க.

வாழ்க அந்தனை வானவர் ஆனீர் வீற்க நண்புள்ள வேந்தனு மோங்கு;

ஆற்கால நீதிஹலாம் அரள் நாமே குறிக் கவயநாற்கு துயர் தர்கவே

என்ற நமது பரமாசாரியரது ஆசீ மொழிகளைக் கடைப்பிடித்து மேற் சென்று ஒழுகி உயவோமாக. சைவக் கூட்டங்களும் சைவப்பேச்சும் ஒழுக்கமும் பெருகுக. ஆலயங்களும் நமசேவயால் அழுத பெறுக. அன்பர்களே! என்முன்னுரை நான் என்னியதை விட அதிகம் நீண்டுவிட்டது. இதோடு அதனை நிறுத்திக்கொள்கின்றேன். இதிற் கானுங் குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன். உங்கள் அன்புக்கு மீண்டும் நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

“என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால் உன்று காதலிந்து உள்ளும் ஓங்கீட ஸ்ரூபார் அடியார் அவர் வான் புகு நின்ற தெங்கும் நலவி யுலகோம்”

Relevance .....

(continued from Page 16)

not be of use to describe such experience Saint Gnana-sabantha who had the divine vision and experience as a child advises not to test the reality of our Lord who is omnipresent like a luminous light, with examples and chosen words.

“ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுள்ள எங்கள் சோதி”

Conclusion:

The Saiva Siddhanta philosophy offers plausible explanation to every aspect of life, both worldly and spiritual. Modern scientific views compliment the Svaia Sid-

dhanta concepts. By its logical and rational approach it will appeal to scientific minds of the future generation. By arresting the decline in human values, it will help mankind to find a better world. With proper understanding, Saiva Siddhanta philosophy will be hailed as the most relevant philosophy of the twenty first century.

சுதாஷா
(மாணவர் பகுதி)
சுதாஷா

அன்பின் குழந்தைகளே,

அன்பு வனக்கங்கள். சென்ற இதழில் நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் - சுகவாழ்வுக்கு சுத்தம் அவசியம் - என்பவற்றை அறிந்து கொண்டோம். சுகவாழ்விற்கு இன்றிப்பையாத இன்னொரு தேவை அளவான நித்திரை.

நம்முடைய மனமும் உடம்பும் நாள்தோறும் ஓரளவு நேரம் இளைப்பாறி ஆரோக்ஷியமாக இருக்கும்படி நித்திரையைக் கடவுள் ஒரு இயற்கைக் குணமாக நமக்குத் தந்துள்ளார். படித்தல், தொழில் செய்தல் போன்ற எமது நாளாந்த முயற்சிகளினால் எமது மனதிற்கும் உடம்பிற்கும் ஏற்படும் சோர்வை அகற்ற மனதிற்கும் உடம்பிற்கும் வேண்டிய ஒய்வை நித்திரை தருகிறது. ஆகவே நித்திரை எல்லோருக்கும் இன்றியமையாதது. ஆனால் அது அளவிற் கூடினாலும் குறைந்தாலும் மனதிற்குச் சோம்பலையும் உடம்புக்கு நோயையும் தரும்.

நித்திரைக்குரிய காலம் இரவு. பகல் நித்திரையால் வியாதி வரும். படித்தல், தொழில் செய்தல் போன்ற நமது செயற்பாடுகள் கெடும். அது மட்டுமன்றி, இரவு நித்திரை குழம்பி, கெட்ட கனவுகள் காணுதல் போன்ற தொல்லைகளைத் தரும். ஆதலால் பகலில் நித்திரை செய்தலாகாது.

இரவிலும் ஒரு நாளைக்கு ஆறு மணி நேரத்துக்கு மேல் நித்திரை செய்யக்கூடாது. இரவு பத்து மணிமுதல் அதிகாலை நான்கு மணி வரை தூங்குவதே சிறந்தது. அதிகாலைப் பொழுது வைகறை என அழைக்கப்படும் "வைகறைத் துயிலெழு" என்பது முதுமொழி. இவ்வாராம் வைகறைத் துயிலெழு வதனால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் அளவான நித்திரையின் அவசியத்தையும் பற்றிப் பெரியார் திரு கு. சோமசந்தரம் அவர்கள் உங்களுக்கு எழுதியுள்ளார். மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

— ஞானக்குரு

வைகறைத் துயில் எழு

— குஶராசம் சோமசந்தரம் —

"வைகறைத் துயில் எழு" என்பது ஆஸ்ரோர் வாக்கு. நம்முன்னோர் தம் வாழ்க்கை அனுபவத்தில் கண்ட உண்மையை இவ்வாறு கூறிவைத் துள்ளனர். தமக்குப் பின்வருவோர் இவைபோன்ற உண்மைகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகி வாழ்வில் நன்மைகள் பலவற்றை அடைய வேண்டும் என்ற உயர்வான எண்ணங்களைவர்களாக அவர்கள் விளங்கினர். தற்காலத்திலுள்ளவர்கள், இவ் வாழ்க்கை உண்மைகளை மறந்து விடுவது மட்டுமன்றி, அடுத்த தலை முறையினர் இவற்றை அறிந்து நல்ல பயனைப் பெறவதற்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவும் தவறிவிடுகிறார்கள்.

வைகறை என்பது சூரியோதயத் துக்கு ஒருமணி நேரத்துக்கு முன்புள்ள காலப்பகுதியாகும். இந்நேரத்தைப் பிரம்ம முகூர்த்தம் என்றும் கூறுவார். அதிகாலை நேரம் என்று சாதாரணமாகக் குறிப்பிடுகின்றோம். மிகவும் அமைதியான நேரம். இரவில் துயில்று, உடல் அயர்ச்சியினின்றும் விடுபட்டு, உடலும் உள்ளும், தென்பும் தெனிவும் பெற்றிப் புத்துணர்ச்சியிடும் காணப்படுகின்றன. இத்தகை சிறப்பு வாய்ந்த வைகறை நேரத்தில், அதாவது அதிகாலையில் நாம் நித்திரை விட்டு எழுந்துவிடவேண்டும். இதனைத்தான் "வைகறையில் துயில் எழு" என்று நம் முன்னோர்கள் கூறிவைத்தனர்.

அதிகாலையில் படுக்கையை விட்டு எழுவதினால் நாள் முழுவதும் சோர்வின்றிச் சுறுசுறுப்பாக எம்முடைய கருமங்களைச் செய்ய முடிகின்றது. எடுத்த காரியங்கள் அனைத்தும் வெற்றியாகவும் இனிதாகவும் நிறைவு பெறுகின்றன. காலை யில் நூல்களைப் படிப்பதனால்,

அமைதியான உள்ளங்களில், நல்ல கருத்துக்கள் ஆழமாகப் பதிந்து விடுகின்றன மற்றைய நேரங்களில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத விடயங்கள், அதிகாலையில் படித்துக்கும் போது அவற்றைக் கிரகித்து விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. மனம் தெளிந்த நிலையில் இருப்பதே இதற்குக்காரணம். இறைவனைத் துதிப்பதற்கும் ஏற்ற காலம் அதிகாலை வேளை, உடற்பயிற்கிக்கும் உகந்த காலம்.

அதிகாலையில் எழுந்து விட்டால், வீட்டில் செய்யவேண்டிய வேலைகளையும், கருமங்களையும் அவதிப்படாமலும், பதற்றப்படாமலும் அமைதியாகச் செய்து முடித்துவிட்டு, உரிய நேரத்துக்கு நாம் பணியாற்றும் அலுவலகங்களுக்கும், வேலைத்தலங்களுக்கும் சென்று குறித்த நேரத்தில், நம் கடமைகளை முடித்தின்றி செய்யத் தொடந்கிவிடலாம். மேலதூகாரிகள் குற்றங்காணவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படாது எத்துணை மகிழ்ச்சியிடும் அன்றைய நாளைக் கழிக்கக்கூடிய தாக உள்ளது என்பது அதை அனுபவித்துச் சுவைத்தவர்களுக்குத்தான் புரியும்.

மனிதர்களுக்கு நித்திரை அவசியம்; ஆனால் அளவுக்குத்திகமாகப் படுத்துறங்குவது அவர்களுக்குத் தீட்டையையே விளங்கிக்கின்றது. காலம் பொன்னானது. ஒருவேளை இழந்துவிட்ட பொன்னை மீண்டும் உழைத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்; ஆனால் கடந்துவிட்ட காலத்தை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவே முடியாது. நம்மில் பலர் வாழ்ந்தாட்களில் பெரும்பகுதியை தூக்கத்திலேயே கழித்து வருகின்றனர். அதனால் அவர்கள் எந்த நன்மையையும் அடைய முடியாது சோமப்பலையும்,

சோர்வையும் பரிசாகப் பெறுகின்றனர். சோப்பலும் சீபீட்சமும் ஒரேயிடத்தில் இருந்ததுக்குச் சான்றுகள் கிடையாது. இதிகாசத்தில் வருகின்ற கும்பகரணன் தன் அருமையான வாழ்நாட்களை உறங்கியே கழித்தான். அதனால் அவன் எந்த வெற்றியையும் பெற முடியவில்லை.

கிளர் இரவு நேரங்களில், பல வேறு கேள்க்கைகள், களியாட்டங்களிலும், வேறு இன்பப் பொழுது போகுத்தனிலும் கண்ணிழித்திருந்து களிக்கின்றனர். நெடு நேரம் அவுமே காலத்தைக் கடத்திவிட்டு அருமையான அதிகாலையில் தூங்கத்தொடங்கிப் பின் விடிந்த பின்னரும் பல மனித்தியாலங்கள் தூங்கின்றனர். இதனால் தங்களைக் கெடுத்துக் கொள்கின்றனர். உடலும், உள்ளும் அயர்ச்சி பெற்று, அதனால் கொடியநோய்களின் பிடிக்குள் சிகித்தத்தீவிக்கின்றனர்; ஒருவன் ஆரோக்கியமாக வாழவேண்டுமானால் காலாகாலத்தில் படுக்கைக்குச் சென்று நன்றாக உறங்கி, அதிகாலையில் அதாவது வைகறையில் - துயில் எழுவாக இருத்தல் வேண்டும். அதிகாலையில் பட்சிகள் புள்ளினங்கள், விலங்கினங்கள் யாவும் எழுந்து விடுவதைப் பார்க்கின்றோம். மனிதர்கள் மாத்திரமான இயற்கையின் விதிகளைப் புறக்கணிப்பவர்களாக உள்ளனர். அதிகாலையில் துயில்பவர்கள், கல்வித்துறையிலோ, பொருள்துறையிலோ, ஆஸ்ரோக்கையிலோ, உலகியல் வாழ்க்கையின் எத்துறையிலும் முன்னேற்றமடைய முடியாது. இதனை உணர்ந்து, வைகறையில் துயில் எழுவதை வாழ்க்கைப் பழக்கமாக ஏற்று வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடைவோமாக.

Relevance of Saiva Siddhanta for the Twenty First Century

— Siddhantaratnam K. Ganesalingam, B. Sc. (Eng.) —

(Continued from Book 1/2 No 2)

The Saiva Siddhanta holds that everything has a beginning and an end, and even time is no exception. This Siddhanta view finds acceptance in today's scientific world as seen by the following words of the scientist Marcus Chown:

"The Big Bang has created everything and that included empty space, matter, energy and even time. As soon as it was created, the universe began expanding" (Marcus Chown "After glow of Creation", Arrow books Ltd, London, 1993)

Another scientist, Dickey predicts that the expansion of the cosmos would slow down to a standstill and then get completely reversed. Quoting him, the scientist Carl Sago writes as follows:

"All of creation would embark on a run away collapse until matter was crushed to the maximum density possible... The Big Bang was not unique. It was simply one explosion in the mist of time. The universe had no beginning. It had been pulsating through eternity" (Carl Sagan, 'Cosmos', Abacus Publications, London, 1995):

The Siddhanta view of the number of "Pralaya periods" the cosmos undergone, viz., the cosmic cycles, is described in lucid manner by the scientists of today.

All religious philosophers, in general, speak of the universe. The Saiva Siddhanta views relating to it finds acceptance in today's scientific thinking.

Development of the Soul:

The soul, according to Saiva Siddhanta, is going through cycles of births and deaths. In this process it gains experience and knowledge, gets released from the grip of anavam which obscures its knowledge, realizes the ultimate reality which is God and enjoys liberation and bliss. Saiva Siddhanta does not accept the theory of eternal hell or heaven in a single birth as postulated by the biblical tradition. It considers that every soul ultimately enjoys liberation and divine bliss.

For the soul to gain experience and through it the knowledge, it must engage in action (or Vinai or Karma). This is possible with the help of the internal organs, the physical body, the world which one lives and the materials of experience or enjoyment. In the philosophical language these are called, respectively, thanu, karana, bhuvana and bhogam.

This process of soul's development from the state where it was enshrouded by anavam to the state of liberation and bliss takes place from birth to birth. Also, this is possible by the

grace of the all merciful God. He is eternally with the soul and performs his five-fold activities of creation (embodiment), sustenance, decay (disembodiment or death), suppression (of anavam) and enlightenment. These are performed by Lord Siva out of his unlimited love for the souls.

Siva - Sakthy concept:

Thus the souls undergo changes from birth to birth by the grace of God. It is a scientific fact that force or energy is required to bring about any change. Saiva Siddhanta considers that Lord Siva's inherent energy which is his Sakthy or grace as responsible for bringing about the change in the development of the soul.

Siva, in his intrinsic form, is formless, and transcends all qualities and activities. Sakthy is responsible for His five-fold activities. Still Sivam and Sakthy are always together, inseparable from each other. Thiruvaruttpayan (*திருவருடப்பயன்*) an important text of Saiva Siddhanta Philosophy, speaks of this dual aspect of Siva-Sakthy concept as '*சக்தி இன்ன மிலான் எங்கள் பிரான்*' (our Lord is inseparable from Sakthy). The Arthanareeswarar image is symbolic of this concept.

The Siva - Sakthy concept where a static and dynamic aspects are attributed to one

(Continued on Page 16)

Relevance.....

(continued from Page 15)

and the same entity cannot be comprehended easily by the ordinary mind.

This type of situation was confronted in the scientific world at the beginning of twentieth century.

The first three decades of the twentieth century brought about new ideas and different perception in human thinking. Experiment done on the subatomic units showed duel nature of them. The electromagnetic radiation consisted simultaneously of particles and waves (energy) and this puzzled the scientists. This duel characteristics of one and the same thing at the same time was not seen till then. This gave way to a new concept in physics, similar to the Siva-Sakthy concept in Saiva Siddhanta philosophy.

The image of Nadarajah, he dancing Siva, is expressive of the fusion and separation of the duel nature of the ultimate reality, ie. static and dynamic characters. This magnificent dancing figure speaks of the five - fold activities of Siva and testifies to the rational philosophical views of the Tamils. It is a perfection of art. The world renowned scholar critic Anandha Coomarasamy praises it as a philosophy, poetry and science and says:

"No artists of today, however great could more exactly or more wisely create an image of the energy which science must postulate behind

all the phenomena. It is poetry, but nevertheless the truest science"

Change of Perception

With the emergence of new scientific theories such as quantum theory and relativity theory it became clear that knowledge obtained by the conventional methods has its own limitations. Experiments done to find out the inner nature of atoms always ended up with paradox. The conventional approach or the prevailing Newtonian concept could not help to solve this paradox. This necessitated a new development in human thinking and a change in perception. Sense perception was found to be totally inadequate to understand the reality. It was soon realized that what was perceived in the sub-atomic world depend not only on the object perceived, but also on the perceiver.

This development in the human thinking in the scientific world of this century is not something new to the Saivaite world. The saints and sages have long before realised that to see the ultimate reality a different kind of perception, a perception other than that through the change senses, was required. Fusion of the object to be perceived, the perceiver and the knowledge of perception was required to see the true natures of things. The knowledge gained this way through the changed perception to realise the reality is called "Pathi

Gnanam" (பதி ஞானம்) in Saiva Siddhanta Philosophy. Thus, this kind of preception and knowledge which were familiar to the Saiva saints and sages of the past have come to realisation at present by the scientific world. The Saiva Siddhanta philosophers were not merely scholars engaged in intellectual exercise in the field of philosophy. They were realised souls whose philosophy was born out of their divine knowledge and experience.

Beyond Words:

Modern physics holds a clear view that the reality transcends logic and verbal explanation. The words of the world renowned physicist, Werner Heisenberg, testifies to this.

"The most difficult problem however, concerning the use of language arises in quantum theory - We wish to speak in some way about the structure of the atoms. But we cannot speak about the atoms in ordinary languages" (Werner Heisenberg, "Physics and Philosophy" George Allen and Unwin Ltd 1959).

This difficulty of speaking in ordinary languages was experienced by the Saiva saints in the past. The experience gained through their higher knowledge, "Pathi Gnanam" cannot be expressed in ordinary language. Any explanation by known examples and verbal usage will

(continued on Page 13)